Влада - Радам!

Голос України

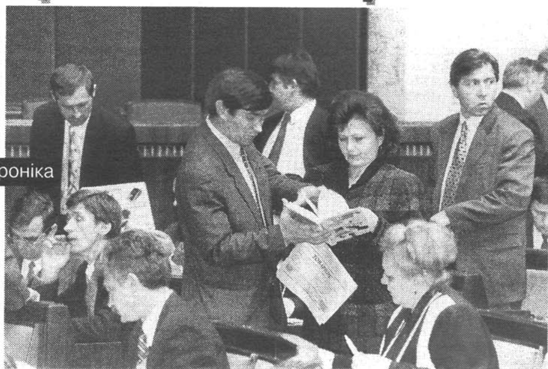
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 216 (1966) ♦ Середа, 11 листопада 1998 року ♦ Ціна договірна

Уряд — банкрут, країна — жебрачка?

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 10 листопада

На початку роботи сесія розглянула і прийняла постанову про затвердження указу Президента «Про заходи щодо ліквідації наслідків стихійного лиха у Закарпатській області».

Обговорено питання про структуру та динаміку державного боргу України.

(Закінчення на 2-й стор.).

 Офіційно

Не «відпускати гріхи», а дати шанс

Парламент далеко не сповна використовує своє конституційне право контролю виконання законів на всіх рівнях. Реально поліпшити ситуацію в країні може створення вертикалі представницької влади. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко під час зустрічі із заступниками голів облрад і секретарями міських та районних рад обласних центрів в Інституті підвищення кваліфікації кадрів Української академії державного управління при Президенті України.

(Закінчення на 2-й стор.).

У Києві про Молдову

27—28 листопада в Києві відбудеться зустріч на вищому рівні представників України, Росії, Молдови з питань придністровського врегулювання, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» у прес-службі Президента. Домовленості про це було досягнуто під час телефонних розмов Президента України Леоніда Кучми з Президентом Молдови Петром Лучинським та Прем'єр-міністром РФ Євгеном Примаковим. У зустрічі візьме участь міністр закордонних справ Польщі Броніслав Геремек, який нині головує в ОБСЄ.

11 листопада

✔ Республіка Польща відзначає День Незалежності

✔ 177 років тому народився письменник Федір Достоєвський, предки якого походили з Волині

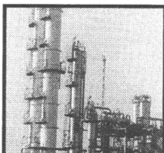
✔ Латвія святкує День військової слави

✔ Народився (1889) письменник Павло Губенко (Остап Вишня)

✔ День ветеранів у США

«Наче й не нероби і могли би жити...» 5

З хворої голови — на здорову 10

Ігри, в які грають люди 13

 Точка зору

Буде індексація. А інфляція?

Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк вважає, що в проекті держбюджету на наступний рік треба обов'язково закласти кошти на індексацію зарплати і соціальних виплат, бо індекс цін у жовтні перевищив 6,2%. Кабінет міністрів має намір вносити відповідні пропозиції.

(Закінчення на 6-й стор.).

 Запитання по суті

До уваги власників цінних паперів

Чи є «Цінні папери України» офіційним виданням фондової біржі?

У газеті «Голос України» (№ 178 від 17 вересня ц. р.) надруковано роз'яснення з приводу того, чи підлягає інформація про випуск акцій обов'язковій публікації у газеті «Цінні папери України» і в яких органах преси вона може бути опублікована.

(Закінчення на 11-й стор.).

 Акції

За себе, друзі, замовте слово

День відкритого листа

У Вінниці 27 листопада ц. р. відбудеться черговий день відкритого листа. В акції газети візьмуть участь керівники області, народні депутати України від регіону, начальники служб і управлінь облдержадміністрації.

Читачі «Голосу України» матимуть можливість поспілкуватися з представниками влади в період роботи «гарячої лінії» (час і номери телефонів повідомимо).

Заздалегідь свої пропозиції, побажання, критичні зауваження надсилати до редакції, а також власному кореспондентові на Вінниччині Віктору Степановичу Скрипнику (Вінниця, Хмельницьке шосе, 7, а/с 26). Телефон корпункту 32-40-16.

Чекаємо на листи і дзвінки, шановні друзі. І до зустрічі.

 Митниця

Митниця повернулася на круги своя

У Криму почала роботу Красноперекопська митниця. Як повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна», та митниця, яка раніше діяла в цьому регіоні півострова, на початку 1997 року була ліквідована. Після реструктуризації замість неї створено пости «Сиваш» та «Джанкой», що діяли до останнього часу.

Необхідність відновлення роботи Красноперекопської митниці як самостійного підрозділу продиктована експериментом у Північно-Кримській спеціальній економічній зоні «Сиваш».

Красноперекопській митниці перепідпорядкований митний пост «Джанкой» (пост «Сиваш» ліквідовано). Зоною її діяльності визначено Красноперекопський, Джанкойський, Первомайський та Роздольненський райони Криму. Митниця також оформлятиме ввезення й вивезення транспортних засобів з території України. Відтепер громадянам України немає потреби їздити для цього в Сімферополь.

Передплата-99

«Голос України» проводить серед своїх передплатників розіграш «Лотереї «ГУ»-99». Тим, хто зробив свій вибір і передплатив нашу газету на рік або півроку, треба надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробіть позначку «Лотерея «ГУ»-99». Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

35. Херсонському бавовняному комбінату (директор Вадим Андрушкевич) — махрові рушники;

36. Агрофірмі-радгоспу «Білозерський» (директор Віктор Сілецький) — 450 саджанців;

37. Незалежній профспілці працівників підприємств науки і виробництва (голова ЦК — Петро Петриченко) — санаторно-лікувальні путівки в одну із здравниць України.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера в нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

Спробуй і виграй!

P. S.

❍ Своїм указом Президент України Леонід Кучма затвердив Державну програму співробітництва з НАТО на період до 2001 року.

❍ Майже 900 учителів із 14 загальноосвітніх шкіл країни страйкують, вимагаючи погасити заборгованість у зарплаті.

У номер

✔ **Київ**

До нас приїхав Сорос

Учора до Києва прибув голова правління Інституту відкритого суспільства (Нью-Йорк), засновник фонду «Відродження» Джордж Сорос. Програмою візиту передбачено зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком, головою Нацбанку Віктором Ющенком, міністром закордонних справ Борисом Тарасюком та іншими. Заплановано засідання «круглого столу» — «Криза глобального капіталізму — уроки для країн з перехідною економікою».

Гроші тільки під реформи

Світовий банк має намір розпочати другий етап співробітництва з Україною. Про це на зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою в Києві повідомив глава місії Світового банку в Україні Грегор Еджейчак. Як передає «Інтерфакс-Україна», за словами голови місії, якщо раніше йшлося про спрямування кредитів на поповнення дефіциту бюджету через структурні позики, тепер СБ має намір домовитися про 5—6 довготривалих проектів в Україні, які він підтримуватиме. Г. Еджейчак уточнив, що йдеться «саме про підтримку реформ, програми, розраховані на 7—8 років», і навів для прикладу останні проекти СБ в Україні з підтримання приватного сектора, адміністративної реформи, малого бізнесу.

Не хочете позбутися роботи — записуйтеся до профспілки

Конституційний суд України прийняв рішення у справі за конституційним зверненням Вільної профспілки метрополітенів України щодо офіційного тлумачення поняття «професійна спілка, що діє на підприємстві, в установі, організації» (абзац 7 частина перша статті 43 прим. Кодексу законів про працю України).

Суб'єкт права на конституційне звернення просив дати офіційне тлумачення цього поняття, бо під час звільнення працівників підприємств, установ, організацій адміністрації не завжди дотримувалися установленого права отримувати згоду на це звільнення від профспілок. Себто адміністрації, як і Міністерство праці України, а потім вже й суди, куди зверталися звільнені, кожен по-своєму трактували це положення.

Конституційний суд України з цього приводу вирішив: поняттям «професійна спілка, що діє на підприємстві, в установі, організації» охоплюється будь-яка професійна спілка (профспілкова організація), утворена на підприємстві, установі, організації відповідно до Конституції та законів України на основі вільного вибору її членів з метою захисту їх трудових і соціально-економічних прав та інтересів. І незалежно від того, чи підписувала така профспілка колективний договір або угоду.

Тобто якщо в тій чи іншій організації чи установі діє кілька профспілок, то всі вони мають рівні права і без їх дозволу адміністрація не має права звільнити членів профспілки.

Рішення Конституційного суду України набуло чинності з дня його офіційного оприлюднення, тобто з 10 листопада цього року.

Пікетування посольства Білорусі

організоване Київською організацією Народного руху України на знак солідарності з білоруським об'єднанням «Хартыя-97».

Учасники акції вимагають від білоруських властей звільнення шести політичних в'язнів і дотримання прав людини в Білорусі. Аналогічні акції пікетування білоруських дипломатичних представництв, за словами прес-секретаря Руху Дмитра Понамарчука, відбуваються в Брюсселі, Варшаві, Празі, Білостоці (Польща), Москві та Мінську.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Не «відпускати гріхи», а дати шанс

Таку думку висловив Голова ВР на зустрічі з керівниками Рад.

(Початок на 1-й стор.).

Наголосивши на нагальній потребі співпраці всіх гілок влади на всіх рівнях, Олександр Ткаченко сказав:

— У нинішній ситуації Голова Верховної Ради, Президент та Прем'єр-міністр повинні обов'язково щотижня зустрічатися і разом вирішувати невідкладні справи життя держави. Це ми вже робимо, і користь у такій співпраці починає відчуватися. Спільна робота на місцях також принесе лише користь.

Коментуючи звіт уряду в парламенті 13 жовтня, Голова Верховної Ради охарактеризував наслідки соціально-економічної діяльності у країні за дев'ять підзвітних місяців «результатом політики, віддаленої від народу і держави». Він застеріг: не можна гратися сьогодні з утворенням управлінської порожнечі. За ситуацію у державі відповідає не тільки уряд, а всі органи влади. Потрібно вчитися на власному гіркому досвіді і своїх сусідів.

Ці слова, наголосив Олександр Ткаченко, не треба сприймати як «відпущення гріхів» урядові після звіту у парламенті. «Ні у прем'єра, ні у віце-прем'єрів сьогодні немає належної професійної вимогливості, —сказав Голова Верховної Ради. — Нинішньому уряду дано шанс для критичної оцінки своїх дій і перебудови роботи.

Правда й те, що окремі місцеві ради і держадміністрації пустили розвиток економіки на місцях фактично на самоплив. Там, де хочуть щось робити, безперечно, є позитивний результат. Як приклад голова парламенту назвав досвід роботи на Полтавщині, з яким ознайомився під час недавньої зустрічі голів рад усіх рівнів. «Ніхто не скасовував комплексної програми перебудови села, — нагадав Олександр Ткаченко. —Гроші можна і треба знаходити, зокрема, і в своїх регіонах. Частина кредитних коштів є у комерційних банках. Потрібно розвивати ініціативу господарських структур. Чому, наприклад, забули таку добру традицію, як сільська толока? Забули і про позабюджетні надходження у місцевих бюджетах».

На переконання Олександра Ткаченка, при кожній раді можна створити виробничо-заготівельні структури з використання закріплених за радами земель. Комітетові ВР з питань АПК нині доручено опрацювати відповідні поправки до законів.

Голова парламенту навів загрозливі цифри. У 1947-му, голодному році, коли в Україні було всього 32 мільйони населення, валовий збір зерна становив 26 млн. тонн. Нині валовий збір зерна у державі критичний — 27 млн. тонн. Якщо раніше ми експортували від 3 до 3,5 млн. тонн цукру, нині його вироблено менш як 2 млн. тонн, що ледь задовольняє внутрішні потреби. Тож урожай-98 став для нас серйозною пересторогою: щоб наступна весна не повторила весну 1933-го чи 1947-го, не час розпочинати емоційні політичні баталії.

Олександр Ткаченко також звернув увагу на приватизаційні процеси в державі, пояснивши, що Верховна Рада наклала мораторій на приватизацію не для того, щоб повністю зупинити її, а щоб розібратися з усіма позитивами та негативами. І попросив місцевих керівників «зарубати собі на носі»: землю продуктивного призначення не можна робити предметом купівлі-продажу.

Починати відродження економіки держави, на думку голови парламенту, треба з рішучого відновлення зернового господарства та тваринництва, які повинні стати складовою і пріоритетною частиною Національної програми відродження України.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Уряд — банкрут, країна — жебрачка?

Борги перевищили межу економічної безпеки. Такий висновок Рахункової палати

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

З інформацією Кабміну виступив міністр фінансів Ігор Мітюков. Міністр намагався якось пом'якшити ситуацію, навіть зазначив, що рівень заборгованості можна вважати цілком безпечним для держави. Однак фактичне становище свідчить про інше.

Характерно, що на 1997 та 1998 роки структура державного внутрішнього і зовнішнього боргу Верховною Радою не встановлювалася. Отже, Кабмін діяв на власний розсуд і ризик. А що в наслідку?

Державний борг України на перше жовтня нинішнього року становить 50,5 млрд. гривень. У тому числі, зовнішній борг сягнув 37,1 млрд., внутрішній — 13,4 млрд. Проаналізувавши стан справ, Рахункова палата дійшла висновку: державний борг України за окремими показниками стрімко наближається до їх критичного значення, а необхідні розміри обслуговування та погашення внутрішнього боргу вже давно вийшли за межі економічної безпеки країни.

Голова Рахункової палати Верховної Ради Валентин Симоненко звернув увагу на те, що міністр фінансів намагався довести, нібито наявний державний борг (50,5 млрд. гривень) не такий уже й страшний. В. Симоненко зазначив, що уряд уже набрав боргів значно більше, ніж здатний їх обслуговувати. Тож держава стоїть на межі фінансової катастрофи.

Щодо реального державного боргу, продовжував В. Симоненко, то, враховуючи пограбування народу (зокрема, неповернені населенню вклади) та ряд інших прихованих і «забутих» невиплат, він нині сягає приблизно 180 млрд. гривень.

На закінчення В. Симоненко констатував, що політикою уряду нині є не прагнення заробляти гроші, фінансуючи вітчизняне виробництво, а споживацтво та жебракування на державному рівні.

Від Комітету з питань фінансів і банківської діяльності виступив його голова Валерій Альошин. Він, зокрема, наголосив на необхідності невідкладного прийняття закону про державний борг, який би визначав механізми взяття та повернення позик, їх обслуговування і відповідальності за порушення встановлених норм.

Голова Лічильної комісії Валерій Мішура оголосив результати таємного голосування з обрання народних депутатів до Вищої ради юстиції. Підрахунок голосів показав, що жоден з претендентів, внесених до бюлетенів для таємного голосування, не набрав необхідної кількості голосів. Тож вирішено повернутися до цього питання пізніше, внісши до бюлетенів прізвища трьох претендентів, які набрали найбільшу кількість голосів при нинішньому голосуванні.

Після перерви сесія продовжила обговорення. Від Комітету з питань бюджету виступив Володимир Черняк. Він, зокрема, зажадав запровадження мораторію на подальші запозичення.

Сесія прийняла проект постанови, внесеного групою від фракції Компартії України. У ній зазначено: перше — визнати діяльність Кабміну стосовно постійного зростання державного боргу України та неефективного управління такою, що створює небезпеку економічній незалежності України. Друге —Генеральному прокуророві перевірити обставини порушення чинного законодавства, пов'язані з виникненням та обслуговуванням державного боргу України, і притягти до відповідальності винних посадових осіб. Третє — попередити уряд про неприпустимість подальшого зростання державного боргу України. Четверте —Кабміну у двотижневий термін розробити та внести на розгляд Верховної Ради проект закону «Про державний борг України», концепція якого об'єднувала б регулювання зовнішнього та внутрішнього боргів і порядок надання державних гарантій.

Сесія заслухала інформацію Кабміну про хід підготовки підприємств та організацій житлово-комунальної сфери до роботи в осінньо-зимовий період 1998—1999 років. Виступив перший віце-прем'єр-міністр Анатолій Голубченко.

Позицію профільних та деяких інших комітетів ВР виклали Іван Ткаленко, Олег Панасовський, Іван Діяк та ряд інших депутатів. Визнаючи складність ситуації, сесія, однак, не спромоглася прийняти якоїсь конкретної постанови з обговорюваного питання.

Іван ДМИТРЕНКО.

Фізкульт... фінансам!

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ з питань фізичної культури і спорту зібрали у Верховній Раді представників Парламентської Асамблеї Ради Європи, Держкомспорту України і керівників управлінь з питань фізкультури та спорту облдержадміністрацій. Як зазначив під час їх відкриття заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук, слухання — ще одне підтвердження того, що в нашій державі питанням фізичної культури і спорту надається велике значення.

Заступник Голови Верховної Ради також висловив сподівання, що народні депутати уважно поставляться і до фінансових потреб галузі — за тиждень, коли розглядатимуть проект держбюджету-99.

Про розвиток фізичної культури і спорту в нашій державі розповів голова Держкомспорту України Іван Федоренко.

Одна з перепон на шляху оздоровлення, на думку доповідача, недостатнє фінансування галузі: за десять місяців поточного року виділено лише 63,5 відсотка запланованих коштів. Розбудові фізкультурного руху в Україні має сприяти нещодавно розроблена цільова комплексна програма «Фізичне виховання — здоров'я нації».

ТРОСТЯНЕЦЬ: ложка меду натщесерце

Якщо район — недотаційний, зводити кінці з кінцями ще важче, ніж відсталому...

Самоврядування: досвід

Вибратися до Тростянця спонукало рішення президії Сумської обласної ради: схвалити роботу органів місцевого самоврядування та виконавчої влади у Тростянецькому районі як позитивний досвід. Приємно дивував принаймні один факт: кожна вагітна жінка тут отримує щомісяця 50% компенсації вартості споживчого кошика продуктів (приблизно 30 гривень). За 1997-98 роки цією допомогою скористалися понад 300 жінок. Для немовлят віком до року — безплатне харчування на молочній кухні, а селянки, котрі не можуть щодня їздити до райцентру, забирають харчі сухим пайком. Що вдається, а що заважає місцевій владі порядкувати в своєму районі?

Гіркий шоколад

... Дорогою йшли дві селянки, волочачи поряд із собою велосипеда, завантаженого двома мішками. Везли вони до міста на «власному транспорті» чи то свою зарплату, чи то пенсію. До того, що «живі» гроші можна отримати лише за виручку на базарі, місцевим мешканцям не звикати.

Звісно, проблеми Тростянеччини не нові й не унікальні. Не солодке життя змусило керівництво району сушити голову над тим, як жити далі, щоб принаймні не впасти у прірву. Фінансове становище таке, що традиційними шляхами з нього не видертися. Практично всі резерви для утримання соціальних закладів у районі вичерпано. Тож і довелося вирішувати: або закривати частину шкіл, лікарень і закладів культпросвіти, або шукати інші рішення. У пошуках відповіді на нериторичне запитання, як жити далі, голова районної ради Микола Березін твердо наполягає на одному: не скорочувати соціальну та бюджетну сферу, не заганяти людей у ще глухіший кут. Тому й мудрує нині керівництво не над програмами розвитку чи навіть відродження краю, а над програмою виживання.

Чому дедалі важчим тягарем лягає на районні плечі «соціалка»? Район, як і область, на рівні України є донором. «Із 20 мільйонів гривень, зібраних за 9 місяців у ньому від платників податків, залишилося аж 1,4 мільйона, — каже голова Тростянецької райдержадміністрації Степан Сотников. Решта — канула в обласному та державному бюджеті». **Тож і виходить: якщо район — недотаційний, зводити кінці з кінцями ще важче, ніж відсталому, а чим більше продукції виробляється, тим більше податків «спливає» за його межі.**

На думку керівництва Тростянецької райради, маємо неправильний, несправедливий підхід до формування районного бюджету. На його утриманні лежить тяжким тягарем уся соціальна сфера, а для району від загальної суми надходжень залишено лише 12 відсотків.

Зміни в системі відрахувань до бюджету, що відбулися останнім часом, теж не на користь місцевих бюджетів. Якщо раніше район мав 17% надходжень від податку на додану вартість, тепер їх немає. Забрали і 40% прибуткового податку, і 50% податку на прибуток підприємств. Що втратив район унаслідок такого реформування податкової системи, яскраво видно на прикладі роботи одного із найпотужніших місцевих підприємств — ВАТ «Крафт Якобз Сушард Україна», або «шоколадки», як називають його в народі. **Так, за 8 місяців 1998 року шоколадна фабрика з іноземними інвестиціями перерахувала до бюджету всіх рівнів 12,7 млн. грн. податку на додану вартість, а району не залишилося нічого.** (Раніше мали 17%, тобто втратили 2,2 млн. грн.) За цей же період підприємство перерахувало 1,2 млн. прибуткового податку. Для району залишилося 40%, або 407 тис. грн., а раніше зоставалися всі гроші. (Отож втратили 700 тис. грн.). Податку на прибуток кондфабрика заплатила 495 тис. грн., району залишилося 245 тис., або 50%, а раніше також мали все сповна.

Загалом через зміну системи відрахувань до бюджету лише з одного підприємства — ВАТ «КЯС Україна» — районний бюджет недоотримав 3,4 млн. грн. А це рівно стільки, скільки становить сьогодні заборгованість бюджетникам. Скажімо, місцеві вчителі отримали лише травневу платню.

Коли ж районне керівництво написало листа до Міністерства фінансів, що 10% коштів, залишених для району, — це замало, отримали невтішну відповідь за підписом начальника бюджетного відділу обласного фінансового управління Михайла Мельника. «Засолодким» здалося вищим чиновникам тутешнє життя. Мовляв, район у змозі вижити сам, тож залишати йому дотації годі. Місцевій владі докоряли за фінансування господарчого відділу, утримання за рахунок райбюджету всіх дитсадків, поставили за провину витрати на дільничних міліціонерів, пожежну частину тощо. «Вказані видатки у бюджеті на 1998 рік не передбачалися, — йдеться у листі. — Крім того, направлено на надання матеріальних допомог населенню зайві 84,7 тис. грн...».

Однак на нещодавньому засіданні президії Тростянецької райради її депутати були одностайні в тому, що не може бути «зайвого» в екстреній допомозі престарілому, ветеранові чи багатодітній матері. Не можна дати загинути соціальній сфері, адже на її відродження доведеться витратити в 3—4 рази більше коштів, аніж на утримання нині.

Які шляхи виходу бачить керівництво району? — запитуємо в заступника голови Тростянецької райради Сергія Киричка. «Це, по-перше, нарощування обсягів виробництва за рахунок і кадрової політики, і орієнтація ринку на продаж власної продукції, — говорить він. — Наприклад, за 9 місяців цього року в районі продано ковбасних виробів на 150 тис. грн., із них вироблених місцевими підприємствами — лише на 20 тисяч. Райрада зобов'язала торговельні підприємства орієнтуватися на наших виробників, і таким чином лише за останні два місяці втричі збільшено обсяги реалізації їхньої продукції. Колишні колгоспи, а нині акціонерно-пайові товариства, відтепер зобов'язані везти сировину місцевим виробникам, не сплавляти за межі району сільськогосподарську продукцію без належної переробки».

Свій — своєму: такий принцип вирішили сповідувати в Тростянці.

Черга на роботу

Перше, що почули в Тростянецькому дитячому комплексі «Калинка»: малечі щоранку дають по ложці меду. Такі ось сучасні реалії: хоч який поріг переступиш — школи, дитсадка чи лікарні, — директор чи головлікар мовить передусім не так про навчальний, виховний чи лікувальний процес, як про картоплю в коморі. Адже він і керівник, і завгосп, і головпостачальник...

Раніше шкільні, лікарняні й дитсадківські обіди в районі забезпечувала райспоживспілка. На них були 60% накрутки, що немало «з'їдало» з бюджету. Нині від послуг споживспілки відмовилися і створили при райдержадміністрації господарський відділ, який сам завозить продукти до всіх комунальних закладів. Допомагають йому і підприємства, і сільські господарства. Скажімо, один колишній колгосп віддав госпвідділу занедбаний свинарник, інший обіцяє поділитися поголів'ям. Відтак буде своє м'ясо, а харчування — ще дешевше. Госпвідділ має свій сад, пасіку. Він укладає з кожним підприємством договори, за якими керівники зобов'язуються не лише сплатити податки, а й надати певні кошти на утримання дітей та хворих. Щоправда, це теж не «живі» гроші. А м'ясо, крупи, борошно, олія, цукор...

Ось денне меню у дитсадку «Калинка». Каша ячнева, м'ясна підлива, огірки, какао, каша гарбузяна, коржі, борщ, картопляне пюре, котлета, овочева ікра, кисіль, часник чи цибуля, мед. У вересні харчування однієї дитини тут становило 67 копійок на день, а асортимент — самі бачите.

Директор дитсадка Валентина Соломахіна очолює районну профспілку освітян.

— А як з оплатою праці? — запитуємо.

— На нараді в районній держадміністрації так і сказали: або погасимо вам заборгованість, або школи й дитсадки не будуть готові до зими. І жодний вихователь чи вчитель не сказав: дайте нам. За заборговану зарплату можемо взяти продукцію.

— Чи багато працівників останнім часом звільнилися?

— Та де там! У райвідділі освіти до 30 вчителів у черзі на роботу.

Сама Валентина Соломахіна має город у 10 соток, запаслася на зиму картоплею. За заборговану зарплату хоче взяти олію, борошно, цукор. За гроші, що їх трохи виплатили до першого вересня, підодягла сім'ю. А сама, каже, якось перебуде...

У штики, та не в сльози

Як і вся держава, Тростянецький район старіє. Тут мешкають близько 16 тисяч пенсіонерів. І хоча за рахунок власних надходжень Тростянеччина посідає перше місце в області за наповненістю Пенсійного фонду, через відсутність живих коштів і дотацій обласного Пенсійного фонду є заборгованість з пенсій. За бажанням її виплачують натуроплатою чи послугами. У кожному селі відкрито спеціальні магазини, три таких — у місті.

Пенсіонери спочатку зустріли це нововведення в штики, однак нині лише стинають плечима: хоч якийсь, але вихід. Торгують у «пенсійних» магазинах усім підряд: від горілки до телевізора. Усе тут, звісно, дорожче, ніж на ринку, адже є 10—18% торгова націнка. Однак за 9 місяців цього року саме через магазини погашено заборгованість на суму 1,9 млн. грн. А це 127 гривень на кожного пенсіонера. Торік більш як 8 тисяч стар採еньких отримали пенсії натуроплатою на загальну суму 237,9 тис. грн. За рішенням рад багато з них придбають за половину або чверть ціни паливо на зиму. Щовівторка — безплатний проїзд до Сум. За нараховану пенсію можна погасити борги за квартиру, електроенергію, газ.

... Село Буймер. 810 мешканців, із них 321 пенсіонер. Торік тут померло двадцятеро, десятеро народилися. Під'їжджаємо. У полі трудяться і старе, і мале. Сільський голова Микола Комишанський розповідає, що і місцеве господарство — акціонерно-пайове товариство закритого типу ім. Карла Маркса, і сільрада, і районна влада працюють у одній зв'язці. Так само, як і на сесію райради, запрошують і керівників господарств, і голів сільрад. Сільський голова переконаний: якщо міцне господарство, то міцна й сільрада. У Буймері підведено газ, є своя телемайстерня, є, де пошити одяг, полагодити взуття, зробити зачіску. Село живе, бо є в ньому молодь, діти. Трьом молодим сім'ям господарство виділило за півціни будматеріали.

Обід іще треба заробити

Кредо директора Буймерської загальноосвітньої школи Валентини Голодної: хто не працює, той не їсть, і ніхто з діда-прадіда ще не був покараний працею.

Гарячий обід, що коштує сільському учневі 4—6 копійок (лише за хліб), йому ще треба заробити. Тож і виходять від першокласника до випускника і директора школи на лан. За літо школа заробила 4 тонни зерна, тонну цукру, дві тонни соняшнику...

«У нашому районі ще гріх скаржитися, — каже Валентина Голодна. — Хоча вчитель не може, як працівник господарства, отримати зарплату хлібом чи м'ясом. Годі вже й говорити про його престиж, адже замість того, щоб прочитати нову книгу чи подивитися телепередачу, вимушені поратися на своєму городі чи у свинарнику».

... У школі нас почастували чаєм. Із фруктових гілочок, м'яти та шипшини. І річ навіть не в тім, що він був запашніший за «made in Europe» з оптового ринку. Просто в дивних очах людей, котрих зустріли в районі, попри всі життєві негаразди, побачили більше оптимізму, ніж в очах у сумських чи столичних тролейбусах.

Юліана ШЕВЧУК,
Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Посол уповноважений заявити

Після публікації заяви ПСПУ про підтримку курдського визвольного руху («ГУ» від 31 жовтня) до редакції звернувся Надзвичайний та Повноважний Посол Туреччини в Україні Альп Караосманоглу.

Він висловив точку зору Туреччини на «курдське питання» і заперечив звинувачення у політиці геноциду і підготовці до війни з Сирією, які адресувало Анкарі керівництво ПСПУ. Пан Караосманоглу також сподівається, що українські політики зрозуміють, «що означає для держав незалежність і територіальна цілісність, особливо для тих держав, які розташовані у важких геополітичних регіонах, де існує багато небезпек».

Посол також пише, що підтримувана ПСПУ «сепаратистська організація Робоча партія Курдистану (РПК) веде криваву терористичну кампанію проти турецької держави і народу», що призвело до загибелі 5 тисяч цивільних і 5 тисяч співробітників служб безпеки. Тому лідер РПК пан Оджелан і його прибічники мають «негайно і безумовно капітулювати».

Щодо Сирії, то, за словами дипломата, Туреччина зацікавлена мати з цією країною «відносини дружби і співробітництва» і готова «з радістю відповісти на будь-який позитивний крок з боку уряду Сирії, якщо він відповідатиме нормам міжнародного права та загальновизнаним нормам добросусідських відносин».

У 1987 році Туреччина підписала з Сирією два протоколи: з питань безпеки і економічного співробітництва. Перший протокол, зокрема, передбачає спільну боротьбу з організаціями і окремими особами, які порушують стабільність і безпеку в обох країнах. Однак далі побажань на папері справа не рухалася. У 1992 році сторони разом засудили міжнародний тероризм і пообіцяли спільними зусиллями з ним боротися. Втім, Туреччина вважає, що Сирія не виконала своїх зобов'язань.

Нинішній уряд Туреччини після приходу до влади у 1997 році пробує відновити діалог з Сирією. Зокрема, цього року відбулися два зустрічні візити високопоставлених дипломатів обох країн, міністри зовнішньополітичних відомств Туреччини та Сирії також провели переговори.

Анкара нині пропонує Дамаску підписати декларацію про принципи, на яких планується будувати двосторонні зв'язки на цивілізованих засадах. Поки що Сирія не дала відповіді на ініціативу Туреччини. Але офіційна Анкара сподівається, що Сирія зробить правильний вибір на користь боротьби з тероризмом і припинить підтримувати Робочу партію Курдистану.

«АЗ» та «БУКИ» депутатської науки

Становленню та розвитку місцевого самоврядування сприяв семінар сільських, селищних та міських голів, що відбувся з ініціативи Луганської обласної ради. Тему семінару «Організаційно-правові та фінансові основи роботи органів місцевого самоврядування» учасники розглянули на прикладі конкретних завдань, які сьогодні стоять перед місцевими радами. Насамперед це широке коло проблем господарського і культурного будівництва, соціального захисту населення. А вирішувати ці завдання теж є кому — понад п'ять тисяч депутатів на Луганщині об'єднує 351 місцева рада.

Павло КУЩ.

Луганськ.

У номер

Євген Марчук в Internet

Народний депутат України Євген Марчук переконаний, що найсерйознішою проблемою українських політиків є їх замкнутість і непередбачуваність, зокрема й найвищих службових осіб.

Виправити цю політичну прогалину, на думку Євгена Марчука, може Internet, де він відкрив свою WEB-сторінку. Євген Кирилович сказав журналістам, що тепер він відкритий перед усім світом. І додав, що багато фактів з його життя і біографії давно відомі, але тепер користувачі, особливо він відзначив молодь, зможуть пізнати його «духовну і інтелектуальну конституцію».

Знову референдум?

Якщо парламент України не затвердить Конституцію автономії до кінця нинішнього року, «ми залишаємо за собою право її затвердити на кримському референдумі», — заявив глава парламенту АРК Леонід Грач на робочому засіданні членів Президії і працівників апарату Верховної Ради Криму. Він пояснив, що «над цією пересторогою повинні замислитися в Києві ті парламентарії, які нагнітують пристрасті, закликаючи в засобах масової інформації «не дати Криму повноважень». Леонід Грач повідомив, що на мітингу в Сімферополі, присвяченому річниці Жовтневої революції, «висловився за необхідність у день виборів Президента України одночасно провести референдум про надання російській мові статусу державної».

Віктор ХОМЕНКО.

Емісія — неминучість

Таку думку висловив народний депутат України Віктор Пинзеник, лідер партії «Реформи і порядок» в інтерв'ю агентству «Інтерфакс—Україна». За такої економічної політики стабілізації ситуації бути не може. Відносна стабільність курсу долара підтримується адміністративними обмеженнями. Криза, схожа до російської, в Україні ще буде до проведення президентських виборів.

На думку депутата, причиною фінансово-економічної кризи є нерозуміння владою потреби здійснення структурних реформ. Вона також не знає, що може вивести Україну з кризи. Він дорікнув також міжнародним фінансовим організаціям, зазначивши: «Вони що, не знають, що коїться в енергетиці і в газовій галузі?»

Ударно планом по програмі

Президент України Леонід Кучма за підсумками наради з урядом доручив Кабінетові міністрів розробити найближчими днями конкретний план дій з розв'язання соціально-економічних проблем. Для цього створять робочу групу і в п'ятницю проведуть чергову нараду. Чи не правда, знайома картина створення враження бурхливої діяльності? Тим більше, що прес-секретар Президента Олександр Мартиненко повідомив журналістам важливу новину: учасники зустрічі «намітили підходи з розв'язання обговорюваних проблем», а у Президента є «розуміння того, що потрібне негайне рішення».

Як відомо, уряд подав парламенту програму своєї діяльності. Цікаво, чи відповідатиме план програмі, чи він вибухає чергові повітряні замки?

Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

Заява

фракції Народно-демократичної партії стосовно використання газети «Голос України» у вузькопартійних інтересах

Газетою «Голос України» №209 від 30.10.98 р. опубліковано результати поіменного голосування щодо проекту постанови про недовіру КМ України. При цьому редакція у властивий їй спосіб «підготувала» читача до оцінки цих результатів — на першій сторінці вміщено анонімний матеріал під назвою «Хто взяв на себе відповідальність за дії уряду Пустовойтенка?» Автор в неприпустимому тоні пише про «сміховинність і трагічність» перебування на посаді Прем'єр-міністра В. Пустовойтенка за наявності таких фігур, як Гуренко, Лазаренко, Марчук, Мороз.

Прізвищем Марчука анонім, мабуть, марно сподівався приховати вуха, що завжди стирчать з таких публікацій, адже всі інші названі є лідерами або членами фракцій, що виступили ініціаторами постанови про недовіру та голосували за неї.

Відразу постає питання — чи доводилось автору чути порівняльні оцінки діяльності нинішнього прем'єра та, наприклад, колишнього глави уряду П. Лазаренка, що за короткий час зумів створити Україні імідж найкорумпованішої з пострадянських країн? Чи не з наслідками господарювання Павла Івановича бореться нинішній уряд?

Але головне не це.

Нещодавно Верховна Рада заслухала звіт головного редактора газети «Голос України» С. Правденка, який був підданий гострій критиці за однобічність висвітлення діяльності парламенту.

Однак, незважаючи на обіцянки виправити становище, ніяких змін, як бачимо, не відбулося.

Тому фракція НДП вимагає:

— суворо заборонити використання парламентської газети у вузькопартійних інтересах. Особливо неприпустимою є публікація матеріалів без зазначення автора, що дає підстави сприймати їх як загальну позицію парламенту;

— внести до порядку денного ВР питання про звільнення С. Правденка із займаної посади у зв'язку з порушенням засад журналістської етики та зобов'язань, взятих під час обговорення діяльності головного редактора газети «Голос України» у Верховній Раді.

А. МАТВІЄНКО,
голова фракції НДП у Верховній Раді України.

Спеціалісту з тональності

Відкритий лист Анатолію Матвієнку, голові НДП та одноіменної фракції

Коментар до результатів поіменного голосування за недовіру уряду писав я. І не підписався не тому, що когось боюся, а просто не люблю зайвий раз друкувати своє прізвище в газеті, яку редагую. Вам це, певно, важко зрозуміти.

Особливо мені сподобався ваш пасаж про «неприпустимий тон». В нашій історії був один фахівець з «языкознания». Тепер з'явився — з тональності. І що ж неприпустимого в тій фразі, яку нагадую: «Погодьтеся, смішно й трагічно мати на чолі уряду Пустовойтенка, коли в залі Верховної Ради є особистості такого масштабу, як (в алфавітному порядку) Гуренко, Лазаренко, Марчук, Мороз...»? Замість трьох крапок можу продовжити цей ряд (теж в алфавітному порядку) — Костенко, Медведчук, Ткаченко... І знову ж таки три крапки. Бо цей ряд можна продовжити. І всі ці люди за своїм масштабом значно переважають нинішнього прем'єра. Таке моє переконання. Бо Пустовойтенка я знаю досить давно, з 1990 року. І людей, прізвища яких назвав, знаю не менше. І маю про них свою думку. А якщо пан Пустовойтенко почувається ображеним — хай подає до суду. А то ви стараєтесь, а він що?

Тепер про корумпованість. Щось я не чув, щоб міністр Кабміну Пустовойтенко хоч раз відкрито виступив проти дій і рішень прем'єра Лазаренка. Він потім заговорив. Та все про орендовану урядову дачу. Наче в ній —джерело проблем країни. Та ось уже й Лазаренко майже 1,5 року, як пішов з уряду, а про зменшення корумпованості щось не чути. От валютний резерв країни у 2,8 млрд. доларів, залишений Лазаренком, нинішній прем'єр примудрився зменшити на 2 млрд. доларів з гаком, та борг Росії за газ наростив з нуля до майже 2 млрд. грн. — це правда. А щоб корумпованість зменшити — не вийшло. І чого б це?

Тепер про використання газети у вузькопартійних інтересах, як вам привиділося. Які ж у біса вузькопартійні інтереси, коли за відставку уряду проголосували 208 народних депутатів з 8 фракцій, а також з групи «Незалежні» та позафракційних, а за збереження цього уряду — лише 106?

У вас з арифметикою як?

Розкрию ще одну не відому для вас річ: публікація матеріалу в газеті без зазначення автора не дає жодної підстави сприймати його як загальну позицію парламенту. А лише як позицію редакції. У даному разі. Але й це не завжди. Розумію: сприймати інакше заважає те, що ви свого часу всі передовиці «Правды» надто старанно штудіювали. Зміст їх з вас вивітрився, а от підхід: газета говорить — орган говорить — чомусь залишився. Будьте послідовні у зреченні ідеалів комсомольсько-керівної юності.

Розумію: дуже хочеться посадовити в крісло редактора «Голосу України» свою людину, з НДП. Заради такої справи дехто ладен уявити себе не лише знавцем тональності, а й навіть журналістської етики. Співчуваю: нічого з тих планів не вийде. Бо у Верховній Раді — не лише НДП.

С. ПРАВДЕНКО,
народний депутат України.

Друге зникнення Євгена Супрунюка

Правоохоронці гарантують винагороду і конфіденційність усім, хто вкаже місцеперебування високопоставленого втікача.

На сонячному півострові черговий скандал політико-кримінального забарвлення. Слідче управління ГУ МВС України в Криму оголосило про розшук колишнього голови Верховної Ради автономії Євгена Супрунюка за підозрою в скоєнні низки тяжких злочинів. Санкцію на арешт наприкінці минулого тижня дав прокурор АРК Володимир Шуба.

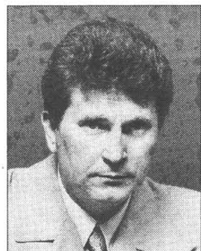
Колишній начальник пожежної охорони автономії 43-літній полковник внутрішньої служби Євген Супрунюк обирався депутатом Верховної Ради Криму, був членом її президії, з липня 1995-го по жовтень 1996 року очолював місцевий парламент. Після гучної історії з його загадковим викраденням і дивовижним звільненням у стилі крутих детективів (що, проте, не вберегло його від усунення з крісла голови ВР Криму) Є. Супрунюк обіймав посаду начальника Кримського факультету Харківського університету внутрішніх справ України, вів кафедру державно-правових справ. Він мав три вищі освіти, вчений ступінь кандидата наук, захистивши рівно рік тому дисертацію на тему «Президент України і Верховний суд у забезпеченні основних прав і свобод громадян».

Як повідомили в кримській прокуратурі, 27 жовтня ректор університету звільнив завкафедрою зі служби «за порушення дисципліни».

На останніх виборах «без п'яти хвилин генерал» балотувався до Верховної Ради України, та програв раднику глави українського уряду, нині народному депутатові Валерію Хорошковському.

За неофіційними даними, Є. Супрунюку та його братові, працівникові управління державної служби охорони Сергієві Кущенку, який виконував обов'язки особистого охоронця Супрунюка, коли той був главою кримського парламенту, інкримінують інсценізацію викрадення Супрунюка, організацію побиття, вбивства з розчленуванням тіла, отримання хабарів та інші злочини.

Злочини, скоєні братами, за словами правоохоронців, вилаштовуються у послідовний ланцюг, початком якого стало побиття попередника Євгена Супрунюка на посаді голови ВР автономії Сергія Цекова. Як повідомив начальник Головуправління МВС України в Криму генерал Геннадій Москаль, саме Є. Супрунюк, намагаючись заволодіти кріслом голови Верховної Ради автономії, замовив двом раніше судимим особам побиття Цекова 9 жовтня 1995 року. Один з виконавців цього злочину був затриманий на місці і потім засуджений, а другий — мешканець Сімферополя, якийсь Козлов — після виконання замовлення став шантажувати і новоспеченого голову ВР АРК, і його брата. Зрештою, як встановило слідство, брат Є. Супрунюка 12 грудня 1995 року застрелив Козлова з табельного пістолета, а потім, для знищення слідів злочину, розчленив труп. Відрізавши голову і кисті рук убитого, спалив тулуб в лісосмузі на околиці Сімферополя, а голову закопав біля села П'ятихатка Красногвардійського району.

За словами Г. Москаля, С. Кущенка заарештовано, він визнає вину, уже показав, де закопано голову Козлова з вогнепальними ранами.

Сумнівів у причетності братів до нашумілого викрадення Є. Супрунюка, про яке він навіть написав книгу під назвою «Хроніка дрейфуючого півострова й історія мого викрадення», у міліції немає.

(Закінчення на 12-й стор.).

«Наче й не нероби і могли би жити...»

«Безкомпромісна» боротьба НПГ шахти ім. Баракова з керівництвом триває вже п'ять років.

Три місяці тому почалося пікетування будинку Луганської обласної держадміністрації представниками незалежної профспілки гірників шахти імені Баракова (134 особи) і шахти «Суходільська-Східна» (114 осіб) ДХК «Краснодонвугілля». І торік така акція «мала місце бути». Тоді її учасники, багато з яких прийшли в Луганськ і нині, домоглися виплати зарплат і зняття «генерала» (на той момент) ДХК «Краснодонвугілля» В. Городівського. Перший бій торік шахтарі виграли, а за ним не загаявся другий.

«Хто має очі, той нехай обачить»

З самого початку пікетування було створено робочу групу Луганської облдержадміністрації на чолі із заступником голови В. Дзонем. Із страйкуючими проведено 12 офіційних переговорів, у тому числі з участю міністра вугільної промисловості С. Тулубом і його заступниками. Регулярно проводилися зустрічі з керівником акції депутатом Луганської облради Д. Калитвинцевим. На особистих прийомах у заступників голови облдержадміністрації за цей період побували 65 страйкарів. Питання про ситуацію на вугільних підприємствах області обговорювали і на сесії обласної ради — 3 вересня ц. р. Сесія звернулася до Мінвуглепрому з проханням розглянути на колегії у комплексі питання про стан справ у ДХК «Краснодонвугілля».

Облдержадміністрація запропонувала Мінвуглепромові України внести до державної програми реформування та фінансового оздоровлення підприємств вугільної промисловості України на 1998—2000 роки такі обсяги капітальних вкладень по холдинговій компанії «Краснодонвугілля»: на будівництво шахти «Самсонівська-Західна» виділити з урахуванням четвертого кварталу ц. р. 160 млн. грн. і ще 44,8 млн. грн. — на інші об'єкти.

Таким чином, не можна сказати, що Луганська облдержадміністрація не веде роботи. Та плоди її, безумовно, буде видно не сьогодні.

Основною причиною незадовільного фінансування вугільної промисловості, мабуть, є те, що в держбюджеті закладено на 1998 рік усього 1 млрд. 400 млн. грн. на розвиток галузі. Але тільки в Луганській області заборгованість у зарплаті шахтарям становить 700 млн. грн.

Кажучи конкретно про ДХК «Краснодонвугілля», наведемо такі цифри. Сьогодні холдингова компанія отримала коштів на виплату поточної заробітної плати за період з 15 липня 1998 року 30 млн. 358 тис. грн., що становить чотири місячні фонди оплати холдингової компанії, у т. ч.:

по шахті «Суходільська-Східна» — 1 млн. 949 тис. грн., що дало змогу виплатити поточну зарплату за червень, липень і більшу частину серпня;

у рахунок погашення заборгованості у заробітній платі ДХК «Краснодонвугілля» отримано продукти харчування.

Сумарна заробітна плата гірника очисного вибою за три останні місяці (а саме стільки перебувають у Луганську страйкарі) на шахті імені М. Баракова становила в середньому 773 грн., на шахті «Суходільська-Східна» —1100 грн., прохідника, відповідно, — 750 і 800 грн., електрослюсаря — 700 і 900 грн. Більшу частину вказаних сум виплачено. А учасники акції втратили заробіток.

Та, схоже, представників НПГ, які залишилися біля будинку облдержадміністрації у Луганську, не дуже хвилює, скільки вони могли заробити за минулі три місяці і скільки вони не заробили. Очевидно, людей охопила ейфорія політичної боротьби.

Боротися чи працювати?

«Безкомпромісна» боротьба НПГ шахти ім. М. Баракова з керівництвом триває вже п'ять років. Результати? Прошу. Напівзруйноване виробництво та економіка, малокерований колектив, загроза закриття підприємства, втрата авторитету колективу на всіх рівнях, два директори, яких відправили у відставку. За п'ять останніх років загалом рік згаяно тільки на страйки.

І за таких обставин за 11 місяців роботи при новому директорові підготовлено й здано в експлуатацію горизонт 764 метри, підготовлено до роботи три прохідницькі вибої, перестали затоплювати шахту, відкачали воду, відновили виробки 7-ї південної лави, затоплені минулого страйку, наводиться дисципліна на підприємстві. То, може, за все це страйкуючі вимагають зняти з посади директора шахти ім. М. Баракова? Пригадуєте, двох уже зняли.

А тим часом, хоч як це парадоксально, поки що «передовий загін бараковців» перебуває на передовій, шахта ім. Баракова збільшила видобуток вугілля з 200 до 1000 тонн. Може, поки лідери бараковського НПГ пікетують, шахтарям ніхто не заважає працювати?

Політичні «вушка»

Як народний депутат України, я не можу заперечувати перевірок фінансово-економічної діяльності підприємств. Тим паче у вугільній галузі. Але в будь-якій діяльності потрібні здоровий глузд, розумний підхід. Поточного року проведено 15 перевірок фінансової діяльності ДХК «Краснодонвугілля», у т. ч. чотири перевірки працівниками прокуратури, чотири —КРУ, п'ять — податкової адміністрації і дві —Пенсійного фонду. За фактами порушення вжито заходів. Начебто виконано вимоги лідерів НПГ про перевірку фінансової діяльності холдингової компанії. Та ба. З ініціативи НПГ перевірки тривають. Щоправда, вони безглузді, бо нічого не знаходять. Усе, що можна було знайти, давно вже знайдено. Та хіба це головне? Де ще, як не тут, у «каламутній воді», можуть «похлюпатися» представники опозиційних партій, які не реалізували свої політичні амбіції у період минулих виборів. Згідно з пунктом 2 постанови Верховної Ради України від 3 червня 1998 року № 17-XIV «Про створення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з вивчення ситуації щодо забезпечення конституційних прав громадян України на отримання заробітної плати, стипендій, пенсій та інших соціальних виплат» посвідчення «уповноважених» отримало безліч людей. Декотрі з них досить далекі від проблем вугільників. Але дуже близькі до «народних мас», виразниками сподівань яких вони мріють стати. Так, своїми вимогами про перевірки замучила генерального директора ДХК «Краснодонвугілля» В. Фічева член Соціал-демократичної партії України Ю. Буздугана — Л. Заливна. Саме Лариса Миколаївна не покидала територію шахти до страйку, та й тепер днює й ночує зі страйкарями в наметовому таборі. Тільки ось у групі перевіряльників, яку очолює Л. Заливна, на жаль, немає жодного фахівця в сфері податкового чи господарського законодавства. Крім неї, до цієї групи входять лідери пікету Д. Калитвинцев і М. Мікерин.

Багато хто вважає цю акцію заздалегідь підготовленою та організованою. Я не маю даних, чи так це насправді, але у НПГ є оргтехніка, автобуси, гроші, гладко написані тексти, що їх надсилають до всіх інстанцій, аж до Міжнародного суду в Страсбурзі. Хоч як прикро про це казати, але за всім цим надто вже видно чиїсь політичні «вушка».

Утрата керованості

Хоча про організованість акції можна й посперечатися. Річ у тім, що офіційні лідери страйку відмовилися нести відповідальність за дії страйкарів. І це враз позначилося. Пікет почав утрачати керованість. 24 серпня сталася всім відома подія.

За час пікетування учасники акції вчинили близько 35 правопорушень. 15 разів пікетників затримували за вживання спиртних напоїв, 5 разів — за дрібне хуліганство, 10 — за порушення порядку організації та проведення зборів і мітингів, 4 — за порушення правил благоустрою території міст та інших населених пунктів, раз — за керування автомобілем у стані алкогольного сп'яніння. На жаль, серед правопорушників є депутат облради Д. Калитвинцев та вищеназвані депутати Краснодонської міської ради М. Мікерин, О. Бондаренко, В. Данилейко.

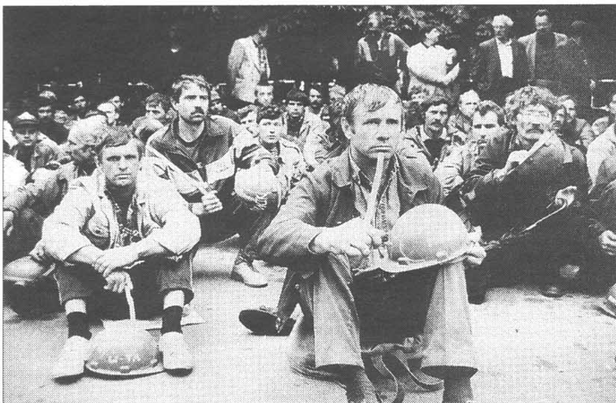
16 вересня 11 шахтарів оголосили голодовку, 5 з яких — «суху». Після проведеної зустрічі в адміністрації один вийшов із стану голодовки. За іншими наказом головного управління охорони здоров'я для надання медичної допомоги було визначено одну з міських лікарень. 28 вересня голодовку було припинено. Але ж попереду зима. Що ще придумають лідери акції чи ті, хто за ними стоїть?

Треба й честь знати

Постає цілком логічне запитання: а як до всього цього ставиться колектив шахти ім. Баракова, інтереси якого начебто відстоюють страйкуючі? Чому начебто? Вся річ у тім, що учасники пікету значно звузили свої вимоги. Тепер вони мають такий вигляд: виплатити сповна заборгованості у зарплаті, регресі та пенсіях **учасникам пікету** (виділено мною). Отож. Трудові колективи ДХК «Краснодонвугілля» не підтримали акцію, яку проводили НПГ та його лідер Д. Калитвинцев. А на самій шахті імені Баракова 20—22 липня проведено робочі збори, в яких узяли участь 1150 осіб. Ось деякі витяги з постанови робочих зборів:

«Вважати акції протесту з 15.07.98 року в Луганську групи працівників шахти ім. М. Баракова їх особистою думкою, не узгодженою з думкою всього колективу.

Колектив акцію протесту не підтримує... директорові всі кошти, які надходять на шахту на оплату праці, розподіляти тільки **між членами колективу, які працюють** (виділено мною). Звільненим профспілковим працівникам припинити оплату за рахунок фонду оплати праці підприємства...»

Аналогічні збори відбулися 21 серпня й на шахті «Суходільська-Східна».

Коли пікетувальники висунули вимоги увільнити директора шахти ім. Баракова з посади, сам директор В. Докучаєв звернувся до трудового колективу зі зверненням про проведення референдуму з довіри йому як керівникові підприємства. Проведене таємне голосування, в якому взяли участь 1292 працівники шахти, дало такі результати: «за» увільнення директора шахти — 248 осіб, «за» увільнення страйкарів — 893 особи. Тож «вузьке коло цих революціонерів і надто далекі вони від народу». Навіть лідер федерації НПГ України М. Волинець також відмежовувався від акції у Луганську. Може, не хоче брати участь у політичних іграх?

А взагалі нині з'ясовувати, хто правий, а хто винен, мабуть, уже пізно. Треба з тверезою головою, відкинувши всілякі емоції, сісти за «круглий стіл» і спробувати спільними зусиллями знайти вихід із становища, що склалося. Мені здається, учасникам акції треба припинити пікетування й повернутися на свої робочі місця, разом з керівництвом шахти, органами влади надалі розв'язувати всі проблеми мирним конструктивним шляхом.

І нарешті хочу звернутися до тих, хто стоїть за цією акцією. Не треба, панове. Опозиція опозицією, але треба й честь знати. Нам усім потрібна велика, сильна Україна. Давайте пам'ятати про це і саме з цим звіряти свої справи та вчинки.

Микола ПЕСОЦЬКИЙ,
народний депутат України.

Безперечно, зрозуміти біль шахтарів можна й треба. Шахтарі вимагають заробленого і того, що їм належить. Але так само, як і вони, не отримали заробленого вчителі та лікарі, працівники підприємств, які простоюють. Я вже не кажу про пенсіонерів. І чи буде комусь легше від того, що вони теж вийдуть на вулиці і «ляжуть» біля будинків обласних адміністрацій?

У номер

Постанова Верховної Ради України

Про інформацію уряду щодо стану виконання Постанови Кабінету Міністрів України від 18 вересня 1998 року «Про заходи щодо стабілізації сільськогосподарського виробництва»

Верховна Рада України постановляє:

1. Роботу уряду щодо виконання Постанови Кабінету Міністрів України від 18 вересня 1998 року «Про заходи щодо стабілізації сільськогосподарського виробництва» визнати незадовільною.

2. Кабінету Міністрів України в листопаді 1998 року забезпечити виконання в повному обсязі власної Постанови з вказаного питання, не допускаючи виключення з неї іншими рішеннями окремих її вимог.

3. Запропонувати Президенту України: вжити заходів до посадових осіб, з вини яких не було забезпечено своєчасне виконання Постанови уряду; ввести посаду та призначити віце-прем'єр-міністра України з питань агропромислового комплексу.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
4 листопада 1998 року.
№ 226-XIV.

Буде індексація. А інфляція?

(Початок на 1-й стор.).

Однак, як сказав Адам Мартинюк на брифінгу у Верховній Раді, навряд чи можна сподіватися, що парламент ухвалить програму діяльності уряду. Бо немає такої проурядової більшості, яка забезпечила б її прийняття. За словами першого заступника Голови ВР, парламент вступає у «складний процес прийняття держбюджету», і вся діяльність депутатів буде скерована передусім на прийняття законопроектів, пов'язаних із формуванням держбюджету. Програма діяльності Кабміну не має безпосереднього стосунку до держбюджету, бо вона розрахована не на наступний рік.

На думку Адама Мартинюка, за «цейтноту» з держбюджетом спочатку необхідно розглядати основні напрями соціально-економічного розвитку, а тоді вже програму діяльності уряду. Можливо, питання про основні напрями буде поставлено на розгляд у сесійному залі перед поданням проекту держбюджету 17 листопада. Відповідаючи на запитання про долю фракції Селянської партії у парламенті, перший заступник сказав, що легітимність фракції визначає сесія. (Як стало відомо, минулого тижня регламентний комітет прийняв рішення про нелегітимність фракції СелПУ).

Адам Мартинюк не виключив, що парламент повернеться до розгляду програми приватизації на наступний рік. Але лише в тому разі, якщо буде відповідне рішення погоджувальної ради.

Коментуючи бійку в парламенті 6 жовтня, перший заступник голови парламенту зазначив, що, згідно з указом Президента, під час свят, пов'язаних із перемогою у Великій Вітчизняній війні, поряд із державною символікою можна використовувати і той прапор, під яким було досягнуто цю перемогу. Тому, сказав Адам Мартинюк, депутат Володимир Моісеєнко нічого не порушив. Він підняв червоний прапор, скориставшись... указом Президента.

✔ Донецьк

Артемівськ Донецької області став одним із дев'яти українських міст, що співробітничатимуть у рамках українсько-американського проекту з розширення досвіду місцевого самоврядування. Нещодавно американська делегація представників міста Омаха (штат Небраска) відвідала Артемівськ. На знімку: заступник голови Артемівського міськвиконкому В. Шилов (праворуч) з гостями.

Фото Олексія БУДЬКА.

З хворої голови — на здорову

25 грудня 1991 р. ВО «Ноябрьськнафтогаз» уклало прямий договір зі СП «Лисмарк» (одним із засновників якого є Лисичанський НПЗ) на постачання 5 мільйонів тонн нафти.

Точка зору

Час від часу на сторінках республіканської преси з'являються публікації про АТ «ЛиНОС». Деякі з них об'єктивно висвітлюють стан справ на АТ «ЛиНОС», дають чітку і правильну оцінку ситуації, в інших, навпаки, намагаються все перевернути догори ногами, перекрутити істину.

Про стан справ на АТ «ЛиНОС» «Голос України» писав двічі — 10 вересня і 8 жовтня цього року.. Свою точку зору висловив і представник АТ «ЛиНОС».

Те, що 1991 р. мали місце серйозні проблеми з постачанням нафти на вітчизняні НПЗ, не відповідає дійсності і спростовується показниками роботи нафтопереробних заводів України в той період. Так, тільки наш ЛНПЗ переробив 1991 р. 19565 тисяч тонн, а 1992 р. — 10603 тисячі тонн нафти.

Те, що постачання нафти на заводи республіки від НВО «Агрокомплекс» було виконано понад встановлені квоти, —справжнісінький домисел. Доказ цьому такий факт. Постачання нафти з Росії здійснювалося за погодженням урядів обох країн, а ціни на неї були фіксовані (нижче за світові) і контролювалися Міністерством економіки України. Причому все прокачування сировини на наш завод на той момент велося в межах квоти. Уточнимо: вихід нафтопродуктів від переробки 225 тисяч тонн міг забезпечити потребу в них будь-якої області України в той час на 5—10 днів, але аж ніяк не всі жнива в республіці.

Розвиваючи свою думку, автор посилається на дати, телеграми, немов підтверджуючи факт постачання в січні 1992 р. 225 тисяч тонн нафти «Агрокомплексу» понад квоти. Тож дозволимо й ми собі невеликий екскурс в історію цих правовідносин.

25 грудня 1991 р. ВО «Ноябрьськнафтогаз» уклало прямий договір зі СП «Лисмарк» (одним із засновників якого є Лисичанський НПЗ) на постачання 5 мільйонів тонн нафти. 6 березня 1992 р. телеграмою «Транснафти» було підтверджено постачання перших 445 тисяч тонн нафти від «Ноябрьськнафтогазу», в тому числі 225 тисяч тонн для СП «Лисмарк». Оплату за цю партію підтверджено платіжним дорученням (від СП «Лисмарк») на загальну суму 166 мільйонів 983 тисячі 200 рублів. Таким чином, твердження, що нафта належить НВО «Агрокомплекс», а не СП «Лисмарк» і є понадквотною —безпідставне, бо саме СП, як справжній власник, одержало, оплатило і переробило дану партію сировини.

(Закінчення на 10-й стор.).

Кандидати у народні депутати України, зареєстровані по одномандатному виборчому округу № 221 м. Київ (повторні вибори 20 грудня 1998 року)

№	Прізвище, ім'я, по батькові	Рік народження	Місце роботи, посада	Партійність	Місце проживання
I.	Славов Микола Антонович	1926 р.	президент АСК «Укррічфлот»	член партії «Реформи і порядок»	м. Київ
2.	Оробець Юрій Миколайович	1955 р.	голова комісії з питань законності громадського об'єднання «Ми»	позапартійний	м. Київ
3.	Воронін Дмитро Олександрович	1964 р.	президент ЗАТ «Укрнафтогаз»	позапартійний	м. Київ
4.	Товтрівська Олеся Олександрівна	1961 р.	Президент фірми «Сільвер-Модел»	член Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)	м. Київ
5.	Карабанов Микола Федорович	1949 р.	пенсіонер Міноборони	член Комуністичної партії України	м. Київ
6.	Карнаух Микола Васильович	1958 р.	Старший науковий співробітник відділу конституційного законодавства та державного будівництва Інституту законодавства Верховної Ради України	член Соціал-демократичної партії	м. Київ
7.	Оробец В'ячеслав Дмитрович	1974 р.	агент з постачання Харківенергозбуту	позапартійний	м. Харків
8.	Бебик Валерій Михайлович	1959 р.	директор Інституту менеджменту та бізнесу Міжрегіональної академії управління персоналом та Державної академії керівних кадрів	член Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)	м. Київ
9.	Песоцький Віталій Валерійович	1963 р.	генеральний директор приватного Інституту економіки, права та систем управління Песоцьких	позапартійний	м. Київ
10.	Сидоренко Олег Васильович	1969 р.	начальник прес-служби ГУВВ МВС	позапартійний	с. Старі Петрівці Вишгородського р-ну Київської обл.
11.	Костюченко Олександр Миколайович	1956 р.	помічник-консультант народного депутата України	позапартійний	м. Київ
12.	Запальський Анатолій Іванович	1946 р.	Лікар-невропатолог лікарні № 7 , м. Київ	позапартійний	с. Тарасівка Києво-Святошинського р-ну
13.	Єщенко Юрій Олександрович	1963 р.	голова громадського об'єднання «Громадянський союз»	позапартійний	м. Київ
14.	Щербачов Валентин Васильович	1946 р.	спортивний коментатор Національної телекомпанії «Україна»	позапартійний	м. Київ
15.	Альошин Андрій Юрійович	1963 р.	керівник спільного проекту газети «Киевские ведомости» та студії «1+1»	член партії Зелених України	м. Київ
16.	Пилипенко Микола Васильович	1945 р.	пенсіонер	член Комуністичної партії України	Автономна Республіка Крим, м. Джанкой
17.	Кожевніков Олексій Сергійович	1969 р.	генеральний директор міжрегіонального коледжу ринкових відносин «АЛСКО»	член Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)	м. Київ
18.	Маловський Роман Мар'янович	1958 р.	літературний редактор газети «День»	позапартійний	м. Київ
19.	Горобєць Олександр Олександрович	1950 р.	головний реактор газети «Правда України»	позапартійний	м. Київ

Голова окружної виборчої комісії № 121
М. САВЧУК.

Новий бухоблік зрозумілий усім

До чого призвело існування двох обліків – податкового та бухгалтерського.

Сьогодні майже неможливо дати чітку характеристику стану нашої економіки. Причина проста — у нас нема елементарних даних, на підставі яких можна було б зробити точні, грунтовані на реальних цифрах висновки. У будь-якій країні ці дані забезпечує бухгалтерський облік — система, стабільність якої в Україні було частково порушено після запровадження податкового обліку.

Поставити все на свої місця має закон України «Про бухгалтерський облік», над остаточним законопроектом якого сьогодні активно працює робоча група Комітету ВР України з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій.

Бухгалтерський облік (БО) — не вузькоспецифічне поняття, хоча й цілком зрозуміле воно для вузької категорії громадян. Але чому сьогодні ця проблема надзвичайно актуальна? Відповідь на це запитання дає аналіз нинішньої ситуації. Існування в Україні двох обліків — податкового та бухгалтерського — призвело не лише до плутанини, а й до нівелювання бухгалтерського обліку як системи, бо для податкових органів більш «сприйнятний» податковий облік. Проте податковий облік є надто спрощеною системою відтворення даних господарювання, через що його користь для самого суб'єкта господарювання мізерна.

Жоден директор не може ефективно керувати своїм підприємством на підставі двох показників — валових доходів та валових витрат, які становлять основу податкового обліку. Це призводить до падіння рівня ефективності управління суб'єктом господарювання і, що основне, до неможливості на державному рівні дати адекватну оцінку більшості макроекономічних процесів. Відсутність інформації, у свою чергу, унеможливлює оперативне прийняття якихось рішень і з боку іноземних інвесторів, які лише на підставі даних бухгалтерського обліку можуть правильно оцінити ступінь інвестиційної привабливості об'єкта, спрогнозувати його поведінку на ринку, а отже, прийняти принципове рішення про співпрацю з тим чи іншим українським партнером.

У цьому плані запровадження на законодавчому рівні чіткого й загальнозрозумілого бухгалтерського обліку є однією з основних передумов для поліпшення інвестиційного клімату в Україні.

З другого боку, БО — цілісна, повноцінна і визнана у всьому світі система впорядкування даних щодо усіх сторін існування суб'єктів підприємницької діяльності незалежно від їх форм власності. І в цьому й полягає основна парадоксальність ситуації, що нині склалася в Україні: відсутність у держави потреби користуватися даними БО призводить до відчутних додаткових витрат з боку підприємств, які поставлено перед необхідністю ведення не одного, а двох обліків — податкового для ДПА і бухгалтерського для власних потреб.

Крім того, відсутність законодавчо утвердженої первинності БО зробила несприйнятною для використання вітчизняну систему статистики. Макроекономічні дані Мінстату лише частково грунтуються на мікропоказниках, оскільки повною мірою їх просто нема, а це означає, що уряд у своїх рішеннях опирається не на зовсім достовірну інформацію. Ось чому макроекономічні показники МВФ, Світового банку та інших міжнародних інститутів, як правило, ніколи не збігаються з показниками, якими користується той же Кабмін. Не треба пояснювати, що без реальної оцінки ситуації вплинути на її розвиток практично неможливо.

Тобто введення БО дасть можливість Україні постійно отримувати інформацію, опираючись на яку, можна буде з набагато більшою, ніж сьогодні, долею імовірності прогнозувати дії органів виконавчої влади.

І нарешті, введення БО створить основну передумову для трансформації податкової інспекції з органа, який сьогодні виконує тільки фіскальні функції, в орган, що буде (і повинен!) займатися контролюючою діяльністю. З другого боку, змусивши підприємства відтворювати повну картину своєї діяльності, ДПА нарешті «побачить» коли не всю, то значну частину коштів, що сьогодні обертаються в тіньовій економіці.

Але який головний аргумент на користь реформи бухгалтерського обліку в Україні для самих підприємств? З одного боку, внутрішнім користувачам наявність БО (керівникам підприємств, бухгалтерам) дасть змогу ефективніше управляти виробничими та фінансовими ресурсами підприємства. З другого —зовнішні користувачі (інвестори) отримають можливість без проведення додаткових аудиторських перевірок визначити доцільність інвестування.

Отже, цим самим ми повинні створити надійну інформаційну базу для розвитку ринків капіталу та можливості оперативної оцінки фаз розвитку і окремих галузей економіки, і окремих регіонів України.

До жовтня 1998 р. у ВР було два законопроекти про бухоблік — проект Мінфіну, Мінекономіки, Мінстату та інших міністерств і відомств, а також проект Федерації професійних бухгалтерів та аудиторів України. Якщо в першому законопроекті було передбачено широкий та надзвичайно конкретний опис здійснення бухгалтерських розрахунків, то у другому варіанті визначалися основні елементи та норми БО, встановлювалися чіткі орієнтири фінансової та управлінської звітності, системи національних рахунків тощо. Запропонований Мінфіном та Кабміном варіант містив безліч скрупульозно визначених норм та правил використання БО, що вже саме по собі не зовсім відповідало вимогам поняття «законопроект». Поряд з цим у проекті були не зовсім умотивовані обмеження. Так, терміни та випадки обов'язкової інвентаризації на підприємстві «встановлюються КМУ». На відміну від варіанта КМУ, на чільному місці законопроекту Федерації професійних бухгалтерів та аудиторів України поставлено потребу привести систему бухобліку в країні до міжнародних стандартів обліку та звітності. У проекті визначальними серед інших, зокрема, були принципи історичної собівартості, нарахування і відповідності доходів та витрат, переважання суті над формою тощо. Разом з тим незрозумілим залишалося питання термінів переходу до нової системи звітності. Кожний проект мав свої плюси й мінуси, але жоден з них так і не набрав законної сили.

Однак нині уже можна сказати, що найвищий законодавчий орган України вийшов з патової ситуації у питанні БО. Кілька тижнів тому у рамках Комітету ВР з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій було створено окрему робочу групу, до складу якої увійшли ідеологи обох законопроектів (В. Пархоменко та С. Голов) і представники НБУ, ЦРУЗ тощо. Надзвичайно важливо те, що робоча група комітету вирішила створити новий законопроект за принципом «1+1=1». Поєднання двох законопроектів в одному дасть можливість нарешті створити єдиний документ, що однозначно лише сприятиме його швидкому проходженню через ВРУ.

Передбачається, що роботу над новим законопроектом буде закінчено у листопаді ц. р., і вже сьогодні можна говорити про його основні концептуальні засади.

Принципове питання, з якого точилися запеклі суперечки протягом кількох останніх років, — відповідність бухобліку України міжнародним стандартам, розв'язано. Вирішено, що український бухоблік відповідатиме цим стандартам, і це, безсумнівно допоможе зробити українську звітність доступною і зрозумілою для зовнішнього користувача. Від розв'язання цього питання певною мірою залежала доля української банківської системи, яка на відміну від інших секторів вітчизняної економіки вже працює за міжнародними стандартами і для якої законодавче утвердження старої системи звітності означало б чергову кризу. Прийняття закону України «Про бухгалтерський облік» утвердить також обов'язковість БО, що нарешті покладе край розпливчатості багатьох нині чинних положень. Зокрема, як відомо, сьогодні українським законодавством встановлено низку окремих вимог до групи підприємств (наприклад ВАТ) щодо їх фінансової звітності — балансу чи звіту про фінансові результати незалежно від того, чи вважає керівництво фірми цю інформацію корисною чи ні. Невизначеною залишається ситуація з розподілом управлінського та фінансового обліків, хоча фахівці вже не раз наполягали на потребі узаконити такий розподіл.

Сьогодні маємо нарешті зрозуміти, що найрадикальніші податкові реформи не будуть дійовими, якщо одночасно не впроваджуватиметься сучасний інструментарій збору даних про діяльність підприємств, організацій, розвиток малого бізнесу, поки реально не працюватиме система неперервного відображення господарчої діяльності — бухгалтерський облік. Ось чому дійовість Податкового кодексу України, який сьогодні активно доопрацьовують фахівці і який планується прийняти у першій половині 1999 р., значною мірою залежить від термінів прийняття закону «Про бухоблік».

Ірина БІЛОУСОВА,
народний депутат України, кандидат економічних наук, керівник робочої групи ВР з розробки законопроекту про бухоблік.

Мал. Леоніда ТЕЛЯТНИКОВА.

P. S. До речі, перед введенням міжнародних стандартів для рідного бухобліку (МСБО) корисно згадати, що українські банки працюють за ними ще з 1 січня ц. р. Банкіри вважають, що сперечатися нема про що. І це цікаво, адже сьогодні лише вони можуть оцінити практичні «плюси» й «мінуси» нових правил гри у бухоблік. Банківські експерти стверджують, що, попри песимістичні прогнози, банківська система України спокійно перейшла на інтерстандарти. «Це не покалічило тієї системи обліку, до якої звикли наші бухгалтери, зате в наших балансах з'явилися зрозумілі для іноземних фінансистів дані», — пояснює голова правління АКБ «Алонж» Володимир Тимченко. Але якщо нема претензій у банківських бухгалтерів, то які можуть бути претензії в інших їхніх колег?

— Люди бояться, що в нових умовах їх знання стануть нікому не потрібні, — пояснює Володимир Тимченко, —хоча МСБО не нівелюють, а доповнюють національні стандарти — от і все. Інша справа, що вони виконують різні функції. Міжнародні відтворюють показники, необхідні для розвитку в ринкових умовах, а національні — обслуговують масиви даних, що є характерними для економічної моделі розвитку конкретної країни. Ці два поняття спокійно вживаються між собою. Але сліпо виступати лише за нацстандарти означає відгородитися від усіх і впасти у феодалізм.

Введення МСБО, за словами голови правління АКБ «Алонж», є не так ідеологічно принциповим, як економічно необхідним питанням. По-перше, економляться кошти, МСБО вимагають ведення значно меншої кількості реєстрів, тому витрати підприємств на обробку інформації будуть менші. Іноземні користувачі, у свою чергу, зможуть безпроблематично отримувати потрібну для первинного аналізу інформацію, отже, нам не доведеться витрачати час і гроші на підготовку нових балансів. По-друге, активи балансу за МСБО обчислюються не за номінальною чи вхідною ціною, а за їх ринковою вартістю. Це дає можливість суб'єктові господарювання отримувати реальні показники і приймати адекватні й прогнозовані рішення. І ще.

— Перехід на МСБО, безперечно, позитивно буде сприйнятий міжнародною спільнотою як іще один крок до європейської інтеграції, — каже Володимир Тимченко. — Україні це дає більше шансів розраховувати на фінансову допомогу (допомогу, а не кредити!) європейських та міжнародних інститутів для реалізації цього переходу.

Зрозуміло, що інакше нам доведеться це робити за свої гроші, а їх, як відомо, нема й на пенсії. А стосовно питання: «Що буде, якщо ми введемо МСБО?», — то банкіри радять не докладати багато зусиль для пошуку відповіді. Для цього, кажуть вони, вистачить прочитати аргументи «за» і уявити цілком протилежний результат. Принаймні вже є з чого вибирати.

Хроніка. Факти. Події

✔ Вашингтон

Питання, звісно, цікаві

Чи зможе Україна торгувати своїми ядерними матеріалами на американському ринку? На які труднощі наражається програма закриття Чорнобильської АЕС до 2000 року? Наскільки реальне створення спільних американо-українських енергетичних підприємств? Це і багато іншого обговорювали учасники дводенної конференції, присвяченої співробітництву США та України в галузі ядерної енергетики. Форум — перший такого плану в історії взаємовідносин двох країн — відбувся в держдепартаменті у Вашингтоні.

✔ Каракас

Перемога в кишені?

Окрилений значною перемогою свого альянсу на парламентських і губернаторських виборах у Венесуелі, відставний військовик та колишній путчист Уго Чавес заявив, що вже почувається президентом країни. Згідно з попередніми підсумками, альянс «Патріотичний полюс», який підтримує Чавеса, здобув щонайменше 34 відсотки місць (або просту більшість) у конгресі і пости губернаторів у 8 з 23 штатів країни.

✔ Кабул

Для кого — терорист, для кого — герой

Спеціальна слідча комісія зі збирання доказів вини міжнародного терориста Усами бен Ладена, створена за розпорядженням керівництва руху «Талібан», розпочала роботу в Афганістані. Проте практично немає підстав вважати, що «Талібан» визнає цю людину, яку оголосили в Афганістані «героєм священної війни «джихад», винною у якихось злочинах.

✔ Оттава

Обирають парламент і майбутнє

Гостра передвиборна боротьба триває у Квебеку, де 30 листопада відбудуться чергові вибори до парламенту цієї франкомовної провінції Канади. Основні суперники: сепаратистська Квебекська партія, що нині править та домагається проголошення незалежності Квебеку, і Ліберальна партія, котра виступає за збереження провінції у складі канадської федерації на підставі надання Квебеку широкої автономії. Як не раз заявляв лідер сепаратистів, прем'єр-міністр Квебеку Люсьєн Бушар, у разі їхньої перемоги на виборах уряд проведе ще один, третій за ліком, провінційний референдум з питання щодо майбутнього статусу Квебеку.

✔ Белград

Писали не те, що треба

Белградський суд ухвалив рішення оштрафувати на 120 тисяч доларів газету «Дневні телеграф». Це максимальна міра покарання, передбачена новим законом про пресу, затвердженим у жовтні Скупщиною Сербії. В обгрунтуванні судового рішення зазначено, що газета «Дневні телеграф» своїми публікаціями «закликала до насильницького порушення конституційного порядку і територіальної цілісності Сербії та СРЮ, розпалювала національну нетерпимість і ненависть».

✔ Кишинів

Ініціативу не оцінили

Ініціатива президента Молдови Петру Лучинського, який в односторонньому порядку скоротив контингент молдовських миротворчих сил в розподільній зоні безпеки придністровського конфлікту, не мала підтримки у Тирасполя. В надісланому Петру Лучинському листі глава Придністров'я Ігор Смирнов повідомив, що «остаточне розв'язання проблеми безпеки сторін можливе лише після створення і введення в дію багатостороннього механізму гарантій, що передбачав би й використання миротворців».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Рада Європи «визріла» для призупинення членства України

Принаймні, можливості такого безпрецедентного кроку не відкидаються

Член Парламентської Асамблеї Ради Європи датчанка Анне Северинсен уже тривалий час курсує між Страсбургом і Києвом. Вона — доповідач по Україні від Комітету з моніторингу ПАРЄ. Доповідь виголошуватиметься на січневій сесії Асамблеї, а минулого тижня у комітеті відбулося попереднє її обговорення. Після цього пані Северинсен відповіла на запитання кореспондента «ГУ».

— Наскільки я знаю, ваша доповідь дуже критична. Які її основні тези?

— Критицизм базується на невиконанні Україною зобов'язань, узятих під час вступу до Ради Європи. Це, насамперед, зволікання з ухваленням нових Цивільного та Кримінального кодексів, проблеми зі свободою преси та незалежністю судової системи, стан місцевого самоврядування, особливо у Києві та Одесі. Також дивною є ситуація зі скасуванням, подекуди, результатів березневих виборів і призначенням нових. До речі, у грудні ми поїдемо спостерігати за виборами в окрузі, де балотується пан Оробець — там це буде вже третє голосування.

Отже, нині ми маємо справу зі значно більшою кількістю українських проблем, ніж рік тому. Тоді у центрі уваги Ради Європи стояло лише питання смертної кари: дотримання мораторію на виконання смертних вироків, зняття завіси секретності тощо.

Хочу наголосити, що свого часу Україна сама просилася стати членом Ради Європи, прагнула цього дуже сильно. А тепер, коли їй надано це членство, всі вищезгадані проблеми не є суто внутрішньою справою України, бо стосуються взятих нею зобов'язань. І Рада Європи має тут свою систему контролю. Вона, крім іншого, передбачає й політичний діалог з українським керівництвом, політичними партіями. Хоча, наприклад, перший проект нинішньої доповіді було підготовлено й надіслано до уряду для коментарів ще в січні, але відповіді ми чекали майже дев'ять місяців замість належних п'яти. Також неабияке здивування й розчарування викликав у нас той факт, що ніхто з українських парламентаріїв не прибув на сьогоднішнє засідання Комітету з моніторингу, де було розглянуто мою доповідь. Сподіваюся, повноцінний діалог відбудеться у грудні, під час спільної зустрічі Комітету міністрів Ради Європи та Комітету з моніторингу Парламентської Асамблеї — засідання присвячено виключно Україні.

— Чи припускаєте ви, що на січневій сесії ПАРЄ повноваження української парламентської делегації можуть бути невизнаними?

— Це один з можливих варіантів. Але особисто я бачу ситуацію дещо інакше. Думаю, Парламентській Асамблеї і Комітету міністрів слід розглянути ідею призупинення повноважень України загалом — звісно, якщо ситуація не поліпшиться. Адже відповідальність за неї мають нести не лише парламентарії, а й урядові структури. Тому мені не подобається ідея покарання тільки парламенту. Для обговорення можливих заходів ми й вирішили провести об'єднану зустріч у грудні. До того ж, на нашу думку, Комітет міністрів Ради Європи працює з Україною не надто активно: вони не мають постійних контактів з Києвом, не надають українському питанню належної ваги у Страсбурзі.

— Останніми роками ви бували у нас неодноразово, мали численні зустрічі з українським керівництвом. Чому, на вашу думку, Україна так довго не може виконати взяті на себе зобов'язання?

— Звичайно, позначається важка економічна ситуація. Але ще однією важливою причиною є, як на мене, брак відповідальності: уряд каже, що він не може проводити реформи через протидію парламенту, а парламент звинувачує в усьому уряд. Йде гра, за якої ніхто не хоче взяти на себе відповідальність. Коли я порівнюю нинішню ситуацію з тією, яка була три роки тому під час приєднання вашої держави до Ради Європи, то ловлю себе на думці, що стала песимісткою. Тоді я вважала: Україна, яка виборола незалежність, переборе й усі труднощі на шляху до створення суспільства з верховенством закону. Але поки що цього не зроблено, питання залишаються.

Три роки тому Анне Северинсен була оптимісткою...

Флейта дракона,

або Дещо про найстарішу музику

Пам'ятаю, як одна знайома, котра повернулася з Японії, розповідала: «Довго вибирала справжній японський сувенір — чарочки для саке, а потім у готелі побачила, що всі вони в маленьких тріщинках. Биті підсунули...». Але насправді так воно і задумано. За японською філософією, ніщо не буває застигле, все — у постійному русі. І каміння з часом змінює свою форму. А оті тріщинки на чарочках означають, що навіть глина дихає і живе...

Мабуть, немає на планеті нації, якаліпше за японську відчувала б взаємозв'язок між землею і космосом. Усі традиційні мистецтва — чи то ікебана, чи то чайна церемонія, чи придворна музика «гагаку» — спираються саме на це: все живе, все змінюється, ніщо не зникає безслідно, а лише переходить з однієї форми в іншу. Узяти хоча б «гагаку». **Два дні у Національній філармонії України (9—10 листопада) кияни насолоджувалися цією унікальною музикою. У ній справді є щось космічне.** Це розуміють навіть непосвячені. А той, хто протягом семи років навчався у Спеціальній школі на музичному відділенні Імператорського сімейного агентства і досить довго грав її при дворі імператора, вважає, що цьому зв'язку є цілком логічне пояснення. Маю на увазі Тогі Хідекі. Саме він, його мати, старша сестра і дружина виконували стародавню музику в Києві. Саме його пращури ще 1300 років тому почали грати цю музику при дворі імператора.

«Музику «гагаку» виконують на трьох інструментах (не тільки трьох, але вони основні. — **Авт.**), —розповів пан Тогі. — Сьо (коли грають на ньому, здається, що це міні-орган) видає звук, який називається «світло, що спадає з неба». Хічерікі (прадід сучасного гобоя) називають «голосом людини або землі». І, нарешті, рютекі — це «флейта дракона», істоти, котра живе між небом і землею». У такий спосіб, вважали японці, музика поєднує весь космос».

Але, на жаль, — і це визнає сам пан Тогі, — класична «гагаку» занадто заформалізована, й тому сучасні японці не виявляють до неї належного інтересу. Пан Тогі вирішив виправити несправедливість. Два роки тому він залишив двірцевий ансамбль, створив інший і почав писати власну музику, в якій поєднав традиції «гагаку» і сучасні. І, як запевнив Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Юдзі Курокава, пан Тогі має нині неабиякий успіх у Японії...

Наталя ФІЛІПЧУК.

Що спільного між нами та Болівією?

Нещодавно міжнародна незалежна організація «Трenсперенсі інтернешнл» («ТІ») опублікувала складений нею Індекс сприйняття корупції за 1998 рік.

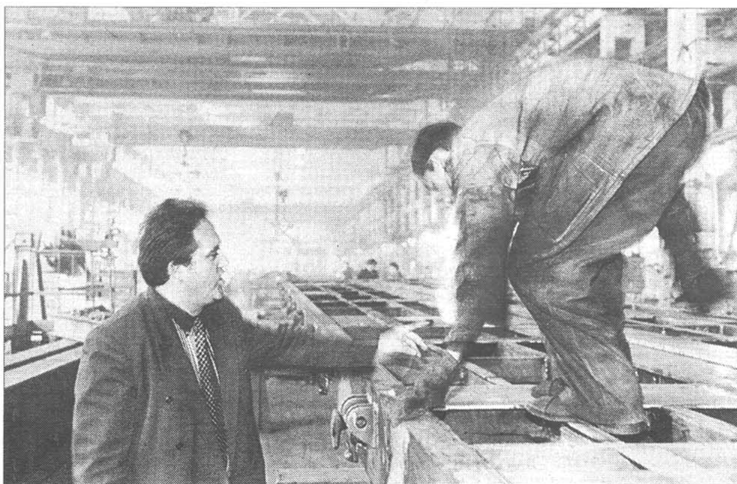
У цей список увійшло 85 держав, рівень корупції у яких оцінюється за десятибальною системою: чим вищий бал, тим благополучніша країна. Так, на першому місці виявилася Данія. Їй поставили 10 балів, вважаючи, що в цій країні взагалі немає проблем з корупцією. Майже цілком вона відсутня у Фінляндії та Швеції (9,6 та 9,5 бала). Не погані справи в США та в Австралії — вони одержали по 7,5 бала.

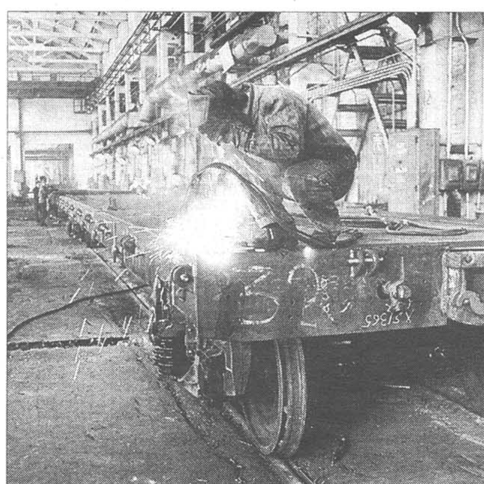
Що ж до колишніх соцкраїн і республік СРСР, то найліпша ситуація в Естонії — 5,6 бала. Білорусія і Словаччина «заробили» по 3,9 бала. **А ось Україна за рівнем корупції виявилася на одній сходинці з... Болівією — 2,8 бала. У списку з 85 країн ми посідаємо не дуже почесне 69-е місце,** випереджаючи Латвію і Пакистан.

Щоправда, наша найближча сусідка Росія взагалі в останній десятці. Цього року укладачі індексу поставили їй 2,4 бала. Разом з нею «чорний» список замикають п'ять країн Латинської Америки, три з Африки і одна з Азії (Індонезія). А ось хто останній? Це —Камерун: 1,4 бала. Загалом майже 50 країн з 85 не дотягують навіть до п'ятибальної оцінки.

У перспективі організація хоче скласти й список окремих корпорацій, які найактивніше використовують давання хабарів як закулісну конкурентну боротьбу. На думку керівництва «ТІ», поширенню хабарництва сприяють і той, хто бере хабара, і той, хто його дає...

Заступник ради директорів «ТІ» Френк Вогл зазначив, що за 5 років свого існування організація створила національні відділення в більш як 70 країнах. Серед них Польща, Чехія, Угорщина, Латвія. А нині вона активно працює з Україною і Росією, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Це магічне слово — робота

ХТО ЗАПЕРЕЧИТЬ, що тільки нині ми всі по-справжньому зрозуміли й оцінили глибокий зміст вислову: займатися улюбленою справою. Мабуть, ми всі втомилися від цього, здається, безкінечного простою і з щемкою ностальгією пригадуємо і «чорні» вихідні, і нічні позаурочні зміни, і суботники. Та де ще в країні зберігся такий «рай», запитаєте? Виявляється, є — у Кременчуці, на Полтавщині.

У травні наступного року концернові «Крюківський вагонзавод» виповниться 125 років! Здавалося б, і про заслужений відпочинок час подумати. Та ветеран, як завжди, в трудовому строю і працює краще за молодого. У портфелі замовлень — різноманітні типи і моделі вантажних вагонів, автогрейдери, десятки видів товарів народного вжитку. На часі — випуск першого вітчизняного пасажирського вагона.

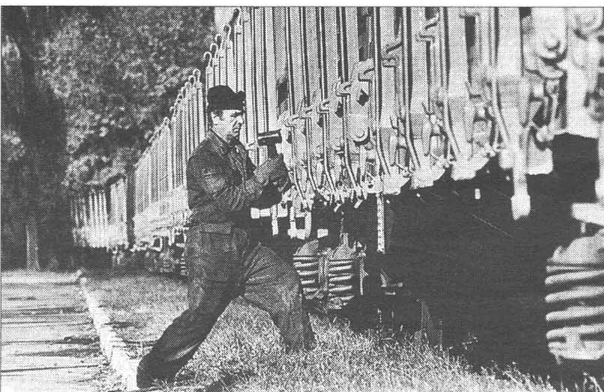
У цеху ми поцікавилися в робітників: «А хто ж герой?».

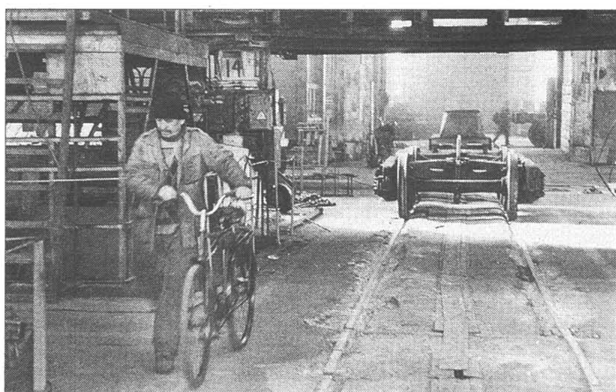
— Генеральний директор, Володимир Приходько, — відповіли без зайвих епітетів, але твердо, по-чоловічому.

Справді, заводові пощастило на першого керівника. Проте і йому пощастило теж — на колектив. Отак і виживають разом у щоденних клопотах, бо працюють. І що б там не говорили, а тільки робота може принести нам хоч якусь перспективу. Хоча б ось таку — на 125 літ — кожному.

Григорій ГРИНЬ.
Олександр КЛИМЕНКО (фото).

Полтавська область.

Стихія

Закарпаття: зона стихійного лиха

І сон їм тільки... сниться

Усі регіони України серцем сприйняли лихо, яке спіткало Закарпаття, і надають допомогу потерпілим.

Повінь на Закарпатті можна зрівняти хіба що з тією, яка була нещодавно в Польщі. Ситуація в області залишається складною. Йде сніг. За прогнозами метеорологів, припинення опадів очікується лише 12 листопада.

Продовжуються пошуково-рятувальні операції та евакуація населення рятувальними підрозділами Міністерства з надзвичайних ситуацій, прикордонних військ, Міністерства оборони, Національної гвардії, обласними службами. Госпіталізовано 261 особу. Ліквідатори сплять лише по кілька годин на добу.

Щедра рука не зубожіє

Люди чекають на допомогу і вона надходить. Разом з головою комісії з контролю та розподілу гуманітарної допомоги, заступником голови Закарпатської держадміністрації Петром Токарем ми навідалися на один із складів поблизу Ужгорода, де хлопці у військовій формі розвантажували колону автомашин підвищеної прохідності. Тут був і начальник управління СБУ Закарпатської області Валерій Підболячний.

— Служба безпеки України надіслала автомобілі з найнеобхіднішим. Це — ліжка, намети, теплий одяг, продукти, пересувні електростанції, польові кухні. Все це залишимо в області.

— Першими на біду сусідів відгукнулися угорці, —продовжив Петро Токар. — Через митні пости «Лужанка» та «Вилок» від Цивільного захисту, Збройних сил, релігійних та громадських організацій Угорщини вже надійшло сорок камйонів гуманітарної допомоги. Не залишаються байдужими й Польща, Румунія, Організація Об'єднаних Націй. Із сусідніх регіонів найоперативніше відгукнулися чернівчани, надіславши олію, консерви, борошно. Івано-Франківщина надає дезинфікуючі засоби для хлорування колодязів. Київська міська рада переказала для області 300 тисяч гривень та 100 тисяч — для міста Мукачевого. Телефонують і з інших областей — ладні поділитися останнім.

Чи витримає дамба Тису?

А тим часом поблизу Чопа люди тривожаться: чи витримає дамба напір Тиси? Рівень води стабілізувався. Дамбу зміцнено 35 тисячами мішків з піском. Чотири населені пункти Тячівського району опинилися відрізаними від навколишнього світу. Змито дванадцятикілометровий відрізок автотраси. Тому все найнеобхідніше для життя людей, а також пальне для техніки, що працює на відновлювальних роботах, з Тячева доставляють гелікоптерами.

Тривають аварійно-відновлювальні роботи та роботи на утриманні дамб. Відновлено рух потягів на перегонах Королево—Рокосово та Вілок—Боржава. Із 102 пошкоджених ліній електропередач відновлено 70. У цих роботах беруть участь майже 8,5 тисячі спеціалістів, задіяно 690 одиниць техніки.

Запам'ятайте рахунок

На місці лиха продовжує працювати Міжвідомча комісія на чолі з міністром України з надзвичайних ситуацій Валерієм Кальченком. Робиться все необхідне, щоб допомогти людям і в інших районах, але ресурсів не вистачає. Обласна держадміністрація звернулася з проханням надсилати кошти *Закарпатському обласному благодійному фонду «Надія» на розрахунковий рахунок № 2600930012623, валютний рахунок № 2600330032623 в Укрсоцбанку міста Ужгорода, МФО 312011, код 20433221. Уже відгукнулися вихідці із Закарпаття, які проживають нині в Угорщині, Австрії, США, Канаді. Вантажі з гуманітарною допомогою надходять від Українського Червоного Хреста, міжнародної федерації Товариства Червоного Хреста та Червоного Півмісяця.*

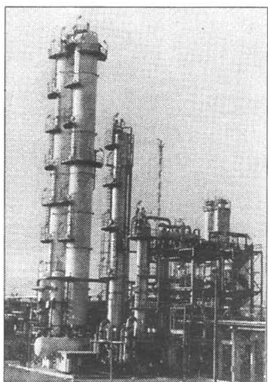
Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Закарпатська область.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА.

З хворої голови — на здорову

6 березня 1992 р. телеграмою «Транснафти» було підтверджено постачання перших 445 тисяч тонн нафти.

(Початок на 6-й стор.).

Щоправда, набагато пізніше — 8 травня 1992 р. —телеграмою з «Транснафти» (№ 1/247) було повідомлено, що для НВО «Агрокомплекс» протягом 30 днів квітня було прокачано нафту в обсязі 225 тисяч тонн. Зважте: квітня, а не раніше.

Мало того, наводячи докладно дати і прізвища як доказ того, що воно власник нафти, НВО «Агрокомплекс» «забуває» повідомити «маленьку деталь»: скільки воно сплатило за сировину і коли саме, тобто взагалі забуло навести докази оплати даної партії, адже саме оплата визначає справжнього власника. До того ж, зауважимо, на той час (початок 1992 р.) звідки недержавній структурі було взяти таку суму на оплату зазначеної кількості нафти — 375 тисяч тонн, та ще й за комерційними цінами?! Питання це не риторичне.

Звичайно, в цій історії чимало білих плям. Тому лишається тільки здогадуватися, під чиїм тиском керівництво заводу приймало рішення визнати постачання 225 тисяч тонн нафти «Агрокомплексу».

У статті йдеться, що Лисичанський НПЗ одержав велику вигоду від переробки цієї спірної партії. Про цю вигоду нині знають усі: у Вищому арбітражному суді України слухають справу про банкрутство АТ «ЛиНОС», але не «Агрокомплексу». До того ж, стелю боргу сьогодні піднесено до 225 мільйонів гривень.

Зважаючи на інтереси і можливості обох сторін, керуючись при цьому початковим рішенням (від 5.03.93 р.), яке ВАСУ приймав про виконання зобов'язання в натурі, правління підприємства просило арбітражний суд повернутися до погашення боргу в натуральному вираженні, без застосування надуманих санкцій. До того ж, нафтопродукти — ліквідна продукція, не знецінена інфляцією, а повернення боргу в натурі відшкодувало б всі дійсні втрати НВО «Агрокомплекс» і не поставило б на межу банкрутства АТ «ЛиНОС». Ось чому було підписано текст угоди про відшкодування боргу нафтопродуктами в натурі, де гроші фігурували умовно.

Для більшої ясності слід звернутися до одного документа — окремої постанови Київського міського суду від 27.09.96 р. щодо кримінальної справи № 49/522. В ньому, зокрема, зазначалося, що постачання 110.400 тонн нафти на Лисичанський НПЗ оплатили ТОВ «Діолен», «Луч-3» і Московська міжбанківська валютна біржа в сумі 800 мільйонів карбованців, а не фірма «Магнов». На підставі угоди АТ «Ванк» провело розрахунки із зазначеними суб'єктами господарської діяльності. Таким чином, АТ «Ванк» придбало право власності на зазначену сировину.

Матеріалами судової експертизи, призначеної Київським міським судом, встановлено відсутність у фірми «Магнов» фінансових та інших первісних бухгалтерських документів, що могли б підтвердити надходження 110.400 тонн сирої нафти і продуктів, одержаних від її переробки. Немає також документів, що могли б засвідчити передачу у власність нафти від ВО «Пурнафтогаз» (угода № 33-Н на постачання 100.000 тонн нафти і ТВК «Плюс», угода № 41-Н на постачання 10700 тонн нафти) фірмі «Магнов», сплату угод не проведено. За висновком Київського міського суду в згаданій постанові ці угоди не мали правових наслідків, бо були укладені фіктивно.

Водночас слід відзначити, що початкову заяву КНПФ «Магнов» до АТ «ЛиНОС» було подано «про усунення перешкод у здійсненні прав власника», на що негайно відгукнувся Вищий арбітражний суд України і «захистив» справжнього власника, збільшивши при цьому суму його вимог з 72 тисяч до 45 мільйонів гривень.

Наголошуємо: нафту — 225 тисяч тонн — оплатили Лисичанський НПЗ та фірма «Лисмарк», і не під тиском неспростовних фактів «ЛиНОС» «вимушений був визнати, що одержав нафту», а «під тиском» зовсім іншим.

ВАТ «ЛиНОС» є одним із найпотужніших сучасних підприємств, які мають стратегічне значення для народного господарства України.

У зв'язку з кризовими явищами в економіці України різко погіршився фінансовий стан АТ «ЛиНОС». Пов'язано це з недостатньою кількістю нафти, що надходить на переробку. Розміри переробки нафти останніми роками різко скоротилися.

Під будівництво комплексу з виробництва поліпропілену було одержано кредит під гарантію уряду України, отож, є зовнішній борг.

У зв'язку з відсутністю з липня 1993 р. держпоставок на АТ «ЛиНОС» і неможливістю купівлі нафти заводом, через відсутність власних обігових коштів, завод не зміг виконати у повному обсязі відвантаження комерційним структурам нафтопродуктів від переробки поставленої ними нафти. Це стало підставою для примусового стягнення вищезазначених нафтопродуктів на користь НВО «Агрокомплекс» і КНПФ «Магнов» Вищим арбітражним судом України (ВАСУ). Потім ВАСУ змінив спосіб виконання зобов'язань з натурального на грошове, у зв'язку з чим збільшив обсяги відповідальності АТ «ЛиНОС». У результаті заборгованість АТ «ЛиНОС» з основного боргу (вартість неповернених вилучених нафтопродуктів) КНПФ «Магнов» становила 2 млн. грн., а штрафні санкції з цього боргу — 43 млн. грн., загальна сума до стягнення — 45 млн. грн. НВО «Агрокомплекс» —основний борг 29,4 млн. грн. (суму штучно завищено), а штрафні санкції на неї близько — 200 млн. грн., до стягнення всього 225 млн. грн.

Не «загроза державного втручання в діяльність «ЛиНОСа» спричинила відхід давальників з НПЗ», а той ажіотаж, що його розгорнули кредитори навколо «ЛиНОСу» в засобах масової інформації.

За піклуванням про державний інтерес кредиторам не приховати свого приватного корисливого інтересу. Бо як інакше пояснити той факт, що саме за клопотанням їхніх кредиторів, для забезпечення їхніх майнових вимог, ВАСУ було накладено заборону на відчуження, зміну статусу акцій, що належать в АТ «ЛиНОС» державі. Впали в око кредиторам акції держави в АТ «ЛиНОС», хоча їх майнові вимоги цілком забезпечувалися за рахунок інших джерел (у тому числі майном АТ «ЛиНОС», на яке ВАСУ наклав арешт — усі транспортні засоби тощо).

Намагаючися переконати громадськість в своєму завзятті захистити державну власність, кредитори навіть навели резолюцію Президента України Л. Кучми на звернення керівництва і трудового колективу ВАТ «ЛиНОС», прокоментувавши її у вигідному для себе світлі. Хоча вони й намагаються довести, що в результаті накладеної заборони на акції держава не залишиться без державної власності, але знову випускають з уваги «маленьку деталь»: проведення некомерційного конкурсу (що його практично зірвано цією забороною) передбачалося Державною програмою приватизації, в якій максимально врахований державний інтерес (під інвестиційні зобов'язання).

А чим усе-таки так привабили кредиторів акції держави у ВАТ «ЛиНОС»? Відповідь проста: можливістю придбати контрольний пакет акцій цього підприємства. Адже саме держава, яка має і сьогодні близько 70% акцій ВАТ «ЛиНОС», об'єктивно стає перешкодою для любителів привласнити чуже майно. Тож уся ця «турбота» кредиторів про державну власність нагадує відоме прислів'я: «Пожалів вовк...». Тому цілком справедливо ВАСУ було знято заборону з акцій держави у ВАТ «ЛиНОС».

Конституцією (ст. 40) і законами України гарантовано право кожного громадянина України, трудового колективу і юридичної особи надсилати індивідуальні та колективні письмові звернення до органів державної влади, і це не повинно у будь-кого викликати обурення. Тож чому зроблене нами за встановленим порядком звернення спричинило таке обурення у кредиторів, знов-таки зрозуміло...

Доречно відзначити, Вищий арбітражний суд України не дав приводу для того, щоб вести розмову про порушення його конституційних прав, і в разі, коли б їх було справді порушено, має достатні повноваження для негайного їх відновлення.

Вищий арбітражний суд України у своєму визначенні від 29.01.1998 р. уже знаходив варіант розв'язання проблеми погашення боргів, прийнятний і для боржника, і для кредиторів. І коли б окремі кредитори не поставили собі за мету знищити підприємство, то таке рішення слід було негайно втілювати в життя. У такому разі і підприємство сьогодні працювало б, і борги погашалися б. Однак амбіції і надмірні апетити деяких кредиторів повели їх іншим шляхом — шляхом перекручування фактів, вигадок, формування за допомогою ЗМІ дезінформованої громадської думки, що врешті-решт і привело до тривалого простою заводу нині. А коштує він державі недешево — 20 млн. грн. щомісяця.

Тому трудовий колектив ВАТ «ЛиНОС» вважає, що має достатній потенціал для того, щоб вийти із кризової ситуації, що створилася, його колектив націлений на виконання цього завдання і прохає лише про одне — дати йому спокійно працювати.

Володимир СКАКУН,
голова профкому АТ «ЛиНОС».

До уваги власників цінних паперів

Чи є «Цінні папери України» офіційним виданням фондової біржі?

(Початок на 1-й стор.).

Юридичний відділ «Голосу України» вважає, що газета «Цінні папери України», яка є офіційним виданням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, нібито не має ніякого відношення до переліку видань, котрі наділені правом друкування інформації про випуск акцій згідно зі ст. 23 Закону України «Про цінні папери та фондову біржу», а саме: органи преси Верховної Ради України, Кабінету міністрів України та офіційне видання фондової біржі.

Таке твердження не відповідає дійсності, оскільки засновник газети «Цінні папери України» — Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку та її видавець — Український інститут розвитку фондового ринку уклали 6.05.98 р. договір з Київською міжнародною фондовою біржею. Відповідно до нього газета «Цінні папери України» є офіційним виданням як комісії, так і зазначеної біржі. Інформація про цей договір міститься у кожному примірнику газети в розділі «Умови публікації інформації».

Тому вважаємо, що газета «Цінні папери України» друкує інформацію про випуск акцій, не порушуючи законів України, і звертаємося до редактората «Голосу України» з вимогою надрукувати цього відкритого листа та спростувати роз'яснення свого юридичного відділу.

О. МОЗГОВИЙ,
голова ДКЦПФР;
В. АНТОНЕНКО,
головний керуючий Київської міжнародної фондової біржі;
С. ПРИЛИПКО,
ректор Українського інституту розвитку фондового ринку;
Д. ЛУК'ЯНЕНКО,
головний редактор газети «Цінні папери України».

Коментар юридичного відділу

Поважаючи організації, які звернулися до нас з відкритим листом, ми не могли залишити цей документ без своїх не менш відкритих коментарів. Інформація, якою володіє редакція, свідчить тільки про те, що газета «Цінні папери України» не може вважатися офіційним виданням Київської міжнародної фондової біржі. На цьому і стоїмо. Міркуйте самі.

По-перше, на титульному аркуші газети «Цінні папери України» чорним по білому зазначено, що ця газета є офіційним виданням Державної комісії з цінних паперів і фондового ринку, при цьому аж ніяк (чому, ви зрозумієте пізніше) не згадується Київська міжнародна фондова біржа, як стверджують сьогодні шановні представники організацій, зазначених у відкритому листі. Слід зазначити, що справді на останній сторінці газети, де сказано про умови публікації інформації в газеті, зазначається: відповідно до договору № 1-С публікація інформації про випуск акцій в газеті відповідає вимогам ст. 23 Закону України «Про цінні папери і фондову біржу». Але знову таки встановлено, що це умови публікації саме в «офіційному виданні Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку - газеті «Цінні папери України», а не спільному офіційному виданні комісії та Київської міжнародної фондової біржі.

По-друге, ми не стверджували, що газета «Цінні папери України» порушує чинне законодавство, публікуючи рекламні оголошення, як написано у відкритому листі. Ми лише наголошували, що, готуючи матеріал до друку, нам у газеті «Цінні папери України» пояснили: публікація в цій газеті звільняє від потреби публікувати таку само інформацію в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр» (редакція має диктофонний запис розмови представника газети «Цінні папери України» з нашим співробітником), а якщо це правда, то це справді не відповідатиме чинному законодавству. Оскільки ст. 23 згаданого закону передбачає, що інформація про випуск акцій, облігацій підприємств, пропонованих для відкритого продажу, «підлягає обов'язковому опублікуванню в органах преси Верховної Ради України та Кабінету міністрів України і (виділено нами) офіційному виданні фондової біржі». Це означає лише одне: якщо таке оголошення було опубліковане тільки в одній із зазначених газет, то це є порушення встановленого порядку, і, відповідно, акції, облігації не можуть бути пропоновані для відкритого продажу. До речі, особисто я не певен у тому, що всю інформацію про акції та облігації, пропоновані сьогодні для відкритого продажу, було оприлюднено саме відповідно до встановленого порядку. Крім того, в попередньому коментарі ми констатували, що порушення порядку публікації інформації, встановленого ст. 23 Закону України «Про цінні папери та фондову біржу», унеможливлює початок передплати цих цінних паперів та їх розміщення і може призвести навіть до зупинення розміщення (продажу) та обігу цінних паперів, дії спеціальних дозволів (ліцензій), їх анулювання та до застосування інших санкцій, передбачених законодавством України.

Третій, на наш погляд, доказ того, що видання «Цінні папери України» не є офіційним виданням фондової біржі, - те, що всі офіційні видання Державної комісії з цінних паперів затверджувалися відповідними рішеннями комісії, і в жодному з них, які, зокрема, стосуються газети «Цінні папери України», не було зазначено, що ця газета є офіційним виданням комісії і відповідної біржі. Наприклад, рішення комісії № 48 від 23 квітня 1998 року, яке затверджує положення про редакційну раду газети «Цінні папери України», встановлює, що газета є офіційним виданням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Хоча угоду між комісією і Київською міжнародною фондовою біржею уклали пізніше (6 травня), положення про редраду так і не було змінено, відповідно рішення про подвійний статус газети комісія не прийняла, як, наприклад, зробила це стосовно «Української інвестиційної газети» (рішення № 16 від 5 лютого 1998 року). До речі, питання про «Українську інвестиційну газету» комісія вирішувала спочатку прийняттям відповідного рішення і тільки після цього «у встановленому порядку» надавала цій газеті статус офіційного видання Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Щодо газети «Цінні папери України» питання чомусь вирішилося тільки договором (про якість його - окрема розмова). Ситуація з газетами схожа - рішення різні. Хотілося б поінформувати наших читачів про встановлений порядок реєстрації офіційного видання: такі видання, згідно з роз'ясненням, люб'язно наданим нашій редакції Міністерством інформації України, реєструються на загальних підставах відповідно до Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», а газета «Цінні папери України» (відповідно до того ж роз'яснення Мініінформу), якій видано свідоцтво КВ № 3147 від 23 березня 1998 року, є «офіційним виданням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку». Як бачимо, Мініінформ, як і ми, теж не може визнати газету «Цінні папери України» офіційним виданням будь-якої фондової біржі (а їх у нас зареєстровано аж п'ять), у т. ч. і Київської міжнародної.

І останнє. На жаль, чинне законодавство не встановлює єдиного поняття терміну «офіційне видання». Якщо керуватися термінологією, закріпленою в Законі України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації», то під офіційними друкованими виданнями органів державної влади та органів місцевого самоврядування слід розуміти «видання, які спеціально видаються органами державної влади та органами місцевого самоврядування (відомості, бюлетені, збірники, інформаційні листки тощо) для інформування про свою діяльність». Державний стандарт України «Видання. Основні види. Терміни та визначення. ДСТУ 3017-95» трактує офіційне видання як «видання матеріалів інформаційного, нормативного характеру, що публікуються від імені державних органів, відомств, установ чи громадських організацій». Як бачимо, жодне з наведених понять терміна «офіційні видання» не може поширюватися на фондові біржі, які є суб'єктами підприємницької діяльності - акціонерними товариствами. Тому мета наших коментарів (і попереднього також) - не «розбори» з газетою «Цінні папери України», а постановка проблеми про відсутність чітких і зрозумілих правничих термінів, що їх застосовує законодавець у законодавчих актах, а також застереження власників цінних паперів від можливих неприємностей, які можуть виникнути внаслідок порушення встановленої процедури публікації інформації про випуск цінних паперів. Адже, зрештою, порушення порядку публікації зазначеної інформації може навіть призвести до визнання договорів купівлі-продажу, наприклад, акцій, недійсними, з усіма відповідними наслідками.

Понятійний апарат нормативно-правових актів має бути єдиний і зрозумілий усім. Якщо законодавець запроваджує в актах новий термін, то неодмінно потрібно подбати про його визначення, бажано, єдине. Тоді не було б жодних непорозумінь і двозначних оцінок, як це сталося в нашій ситуації.

Сергій ДЕМСЬКИЙ,
завідувач юридичного відділу.

Коментар фахівця

Враховуючи зацікавленість газети в об'єктивності розкриття порушеної нами проблеми, редакція звернулася за роз'ясненням до судді Верховного суду України Івана ШИЦЬКОГО, який повідомив:

— Зміст ст. 23 Закону України «Про цінні папери і фондову біржу» не дає підстав для двоякого тлумачення. Однозначно вказано: інформація про випуск акцій, облігацій підприємств, що пропонуються для відкритого продажу, крім реєстрації, підлягає обов'язковому опублікуванню в органах преси не менш як за 10 днів до початку передплати на ці папери. З цього можна зробити висновок, що повинно бути як мінімум 3 публікації: в органах Верховної Ради України та Кабінету міністрів України і в офіційному виданні фондової біржі. Опублікування такої інформації тільки в одному з цих видань суперечитиме ч. 1 згаданої вище статті закону. Напряму це пов'язано з положенням ст. 22 Закону України «Про цінні папери і фондову біржу» щодо реєстрації випуску цінних паперів, в якій зазначено: якщо подані до реєстрації акції, облігації підприємства пропонуються для відкритого продажу, тобто призначені для розміщення між юридичними особами, громадянами, коло яких наперед визначити неможливо, то емітент зобов'язаний надати реєструючому органу для реєстрації також інформацію про випуск цих цінних паперів. Власне кажучи, йдеться про інформацію, яка має бути розповсюджена в порядку, визначеному в ст. 23.

Встановлюючи такий порядок публікації інформації, законодавець надає важливого значення обороту цінних паперів і зауважує, що інформація про це повинна мати широкий характер. Тому і визначено різні видання: Верховної Ради, Кабінету міністрів, які мають всеукраїнське значення, а також офіційне видання фондової біржі, що стосується тільки фахівців. Наприклад, може виникнути ситуація, коли ця інформація проходитиме лише в рамках фондової біржі і широкий загал населення України ніякої участі в цьому не братиме. Адже для того, щоб погодитись чи відмовитись купувати акції, треба насамперед знати про те, що вони випущені і будуть продаватися.

Недотримання правила щодо публікації в трьох визначених законом органах преси має тягнути за собою відмову в реєстрації випуску цінних паперів. Якщо така реєстрація все-таки відбудеться, то відповідна особа, прав і законних інтересів якої торкається це питання, вправі звернутися до суду за захистом своїх прав, порушених такою реєстрацією. Наслідком порушення порядку публікації інформації може бути визнання недійсним Державною комісією з цінних паперів і фондового ринку рішення про реєстрацію випуску акцій. Якщо це стосується юридичних осіб, то спір розглядатиметься арбітражним судом відповідно до встановлених правил підвідомчості. Коли учасником такого спору є громадянин, справу розглядатиме загальний, тобто районний чи міський, суд за встановленою підсудністю.

Якщо під час укладення договорів щодо продажу цих акцій не було прямого порушення закону в цілому, таке рішення буде тягнути припинення розповсюдження цінних паперів. Щодо прав та інтересів конкретного громадянина чи конкретної юридичної особи, які придбали цінні папери, випущені з порушенням встановленого порядку, мабуть, не повинно наставати негативних наслідків, оскільки вони не передбачені в Законі «Про цінні папери і фондову біржу».

Найпевніше, якщо буде встановлено порушення порядку публікації інформації про випуск деяких цінних паперів, суд ухвалить рішення, яким зобов'яже Державну комісію з цінних паперів і фондової біржі провести реєстрацію такого випуску паперів відповідно до встановленого законодавством порядку, в т. ч. й щодо опублікування відповідної інформації. А за наявності вини конкретних посадових осіб можливе їх притягнення до дисциплінарної відповідальності.

Так стають власниками цінних паперів

Передплачуйте «Голос України» і знатимете про цінні папери

У номер

✔ Суми

Ні солдатів, ні автоматів...

Значна частина підрозділів правоохоронних органів Сумщини мобілізована на пошук Олега К. і Романа Б. —військовослужбовців-першоліток, які самовільно залишили спецмоторизовану частину міліції, де проходили службу. З розташування військової частини зникли два АКС-74 і чотири порожні магазини до них.

Що спонукало молодих солдатів піти на цей крок, має з'ясувати слідство. За повідомленням офіційних осіб, обидва дезертири готувалися до втечі заздалегідь. На місці події працює оперативна група працівників МВС України.

✔ Рівне

Контрабанда на 80 тисяч «зелених»

Працівники СБУ спільно з митниками і прикордонниками затримали в Дубровицькому районі, що на Рівненщині, вантажний автомобіль з контрабандою: шкіряним і трикотажним одягом та взуттям. Сума товару, за попередніми підрахунками, становить понад 80 тисяч доларів. Оскільки його власники з відомих причин прагнуть залишатися «в тіні», гроші, вилучені від продажу цих товарів, надійдуть до бюджету держави.

✔ Миколаїв

А чапаївці де? Попереду, з боргами...

Одну з перших на Миколаївщині такого роду кримінальних справ порушено проти посадових осіб КСП імені Чапаєва Казанківського району — за ухиляння від сплати податків. У їхніх діях вбачають ознаки порушення тієї статті Кримінального кодексу України, що передбачає покарання позбавленням волі від 5 до 10 років з конфіскацією майна. Це сільгосппідприємство мало заборгованість перед держбюджетом у сумі 80 тисяч гривень, його майно та майнові права у зв'язку з цим було взято під податкову заставу до повного погашення заборгованості. Однак посадові особи, затиснуті лещатами безгрошів'я, у кілька прийомів реалізували комерційним структурам 150 тонн насіння соняшнику, гроші використали на потреби господарства, в тім числі й на зарплату. До обов'язкових фондів, на погашення боргів нічого при цьому не потрапило.

✔ Дніпропетровськ

Б'ють «Юніон...» безкарно

Серед білого дня до приміщення фірми «Юніон-експо» увірвалися кілька чоловік у масках і заходилися бити та трощити оргтехніку. Двох вдалося затримати і навіть доставити в міліцію, але жодних наслідків, неминучих у подібних випадках, не було. Зате фірму «Юніон» навздогін тепер з усіх сил компрометують явно за чиєюсь «вказівкою». «Юніон-експо» п'ять років займається виставковою діяльністю, стимулюючи ринкові реформи і вітчизняне виробництво в регіоні.

✔ Чернігів

Краще домовлятися, ніж ворогувати

У прикордонному Чернігові відбулися міжурядові україно-білоруські переговори. Сторони вирішували питання щодо укладання угоди про передачу громадян через спільний кордон та порядок його перетинання мешканцями, які проживають у прикордонних районах. За підсумками переговорів підписано відповідний протокол.

Київ. Першого снігу, як завжди, не чекали... Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Друге зникнення Євгена Супрунюка

Навіть тяжкі черепно-мозкові травми, які отримав Євген Супрунюк, вважає генерал Геннадій Москаль, були частиною плану.

(Початок на 4-й стор.).

Сумнівів у причетності братів до нашумілого викрадення Є. Супрунюка, про яке він навіть написав книгу під назвою «Хроніка дрейфуючого півострова й історія мого викрадення», у міліції немає. Після перевірки більш як п'яти тисяч дач, де нібито тримали «викраденого», інших оперативних заходів, було встановлено, що події 24 серпня 1996 року інсценовані. Правоохоронці твердять: це їм було зрозуміло з самого початку історії з «викраденням», однак лише тепер, через два роки, з'явилися достатньо переконливі докази цього.

Навіть тяжкі черепно-мозкові травми, які отримав Євген Супрунюк, вважає генерал Геннадій Москаль, були частиною плану, виконавці якого «трішки перестаралися».

Після арешту Є. Супрунюка йому можуть пред'явити звинувачення у причетності до скоєння ще й інших злочинів, зокрема за 92-ою і 222-ою статтями Кримінального кодексу України: навмисне вбивство і незаконне зберігання вогнепальної зброї.

Прокурор автономії Володимир Шуба підтвердив, що правоохоронці вже зібрали досить багато доказів вини обох братів. Крім того, нині розпочато розслідування ще однієї справи, до якої, вважають, Є. Супрунюк теж має відношення. Йдеться про зникнення два роки тому, за нез'ясованих обставин, ялтинського реставратора, найнятого укрити мідdю дах на будинку колишнього голови кримського парламенту. Майстер пропав безвісти відразу після закінчення дорогого, на п'ять тисяч доларів, ремонту, коли настав час розплачуватися за виконану роботу. Тут же спливають стосунки підозрюваного з убитим заступником міністра Дмитром Гольдичем, якому Є. Супрунюк був винен значну суму грошей, але, за словами матері загиблого, так і не віддав.

Скандальне повідомлення про розшук колишнього керівника автономії змусило Верховну Раду Криму вибачитися перед жителями півострова — вустами нинішнього голови Леоніда Грача. На скликаному з цього приводу позачерговому засіданні президії ВР Криму він назвав цей випадок дуже сильним політичним і моральним ударом по кримській владі.

Президія закликала правоохоронні органи посилити боротьбу з криміналітетом і корупцією, а всіх кримчан — підтримати зусилля Верховної Ради АРК у наведенні на півострові справжнього правопорядку і законності.

Леонід Грач заявив, що «лише зараз у Криму створено політичні умови для справжньої боротьби зі злочинністю» і що «в цій боротьбі кримінал переможцем не буде».

Зауважимо, що Єген Супрунюк — найвисокопоставленіший кримський політик, якому висунуто такі тяжкі звинувачення, не єдиний з цього кола. Севастопольський міський суд дав два роки ув'язнення за незаконне зберігання боєприпасів донедавна дуже впливовому в автономії колишньому депутатові Сімферопольської міськради Сергію Воронкову. Цим діло не закінчилося, нині проти нього відкрито ще одну карну справу: тепер уже за звинуваченнями у вимаганні. В Ялті теж не обійшлося без зловживань: там заарештовано колишнього міського голову Миколу Діскіна, а його наступник Олександр Калюсь уже кілька місяців, як у розшуку. Зникли в невідомому напрямку лідер найвпливовішої в парламенті автономії минулого скликання фракції «Творення», голова Партії економічного відродження, колишній депутат Володимир Шевйов та екс-віце-прем'єр Андрій Сенченко. Щоправда, останній готівки правоохоронцям лише для «давання свідчень». Десь подівся недавній активний політик, колишній заступник голови ВР АРК Анушаван Данелян, хоча офіційних звинувачень проти нього не висували.

Резонансна справа Супрунюка не остання на півострові, вважають охоронці права і порядку. Генерал Геннадій Москаль прямо заявив у місцевій пресі, що вже в нинішньому кримському парламенті виявлено чотирьох представників кримінальних структур, на двох з яких зібрано «певні матеріали», що передаються для порушення карних справ.

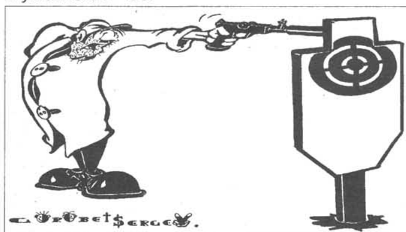
Двобій з криміналітетом — справа, у якій не буває вихідних. Лише за два дні у результаті оперативних слідчих заходів працівники ГУ СБУ в Криму за сприяння ГУ МВСУ в автономії вилучили велику кількість вогнепальної зброї та боєприпасів. Зокрема, в недобудованому пансіонаті в центрі Євпаторії знайдено тайник з мішками, в яких було близько 2 тис. патронів, карабін, глушитель до автомата, три гранати з запалами, пістолет-кулемет, револьвер з сотнею патронів. За оперативними даними, зброя належить одному з лідерів злочинного угруповання. У тайнику під Феодосією знайдено гранатомет. Це буденні приклади, тож скандальні викриття нових «авторитетів» у кримських владних структурах і поза ними ще попереду.

Це безсумнівно, адже, за свідченням вищих урядовців автономії, лише в Керчі не менше десятка новообраних депутатів пов'язані з кримінальним світом. Скільки їх на всьому півострові, знають лише правоохоронці, які цьому злу оголосили нещадну війну без перемир'я.

Віктор ХОМЕНКО.

Кілера замовляли?

Призначили зустріч в умовленому місці, в умовлений час.

Стати кілером, виявляється, досить просто. До моєї колеги журналістки завітав молодий чоловік і розповів про свою пригоду. Вичитав він у місцевій рекламній газеті оголошення, що на роботу запрошуються молоді чоловіки він 30-ти років. Вимогам він відповідав, а без роботи сидів уже не один місяць, тож вирішив зателефонувати.

Призначили зустріч в умовленому місці, в умовлений час. Одразу поставили до стінки: за всіма правилами, як у бойовиках, обшукали, забрали все, що було в кишенях, документи, а потім почали розмову. Детально — хто, звідки родом, які батьки, знайомі. Далі запитання. Різні. Але все зводилося до одного: чи зможе вбити людину? Сказав, що ні. По тому вербування й закінчилося — відпустили, проте попередили: «Май на увазі, що ми про тебе тепер знаємо все і в разі чого...»

Зрозуміло, координати цієї «фірми» і суть розмови, передані у відповідні органи, та буденність і простота, з якою можна набути нової професії, свідчать не лише про її дефіцит, а й про попит на неї. Очевидно, все наше суспільство масово заражається вірусом цинізму й жорстокості. Не будемо згадувати гучні вбивства на замовлення, які стають мало не повсякденними, звернемо погляд до трагедій на родинно-побутовому грунті, де за кримінальною статистикою відбувається кожне друге-третє вбивство. Причому, дедалі частіше за участю кілера.

Коли у річці Ворскла поблизу села Гавронці Диканського району на початку вересня ц. р. виявили тіло чоловіка зі слідами насильницької смерті, експертам-криміналістам і співробітникам карного розшуку довелося довгенько ламати голову, щоб знайти розгадку.

— Навіть особу потопельника, до рук і ніг якого було прив'язано чималі каменюки, ледве вдалося встановити, — пригадує деталі пошуку перший заступник начальника УМВС по Полтавській області полковник Володимир Строженко. — «Допомогло» те, що він раніше був судимий і за відбитками пальців вирахували громадянина Г. Далі ниточка потяглася до його колишньої половини, а там і крилася розгадка. Саме вона «замовила» це вбивство. Мотив: «Щоб не заважав жити». Виконавець — нинішній співмешканець з дружками. Плата за роботу... пляшка самогону.

В іншому випадку, який нещодавно стався в Машівському районі, убивство батька замовив... син. Родину Петренків (прізвище, звичайно, змінено) цілком можна було б вважати заможною. Дім — повна чаша. Підростало двоє синів. Та не все ладилося в стосунках — були сварки й непорозуміння. Старший — сімнадцятирічний Роман, щоб покласти цьому край, вирішив ні мало ні багато — вбити батька. Для цього «найняв» свого приятеля — 18-річного Павла за тисячу американських (звісно, батькових) доларів. Страшний злочин вчинили прямо в хаті, тіло замотали в простирадло, прив'язали «грузило» і вкинули у каналізаційний відстійник поблизу місцевого консервного заводу. Співробітники районного та обласного УВС оперативно доклали чимало зусиль, щоб усе таємне стало явним. Та очевидно, що без роботи їм не сидіти й надалі: професія кілера стає дедалі модн\ішою і набути її так легко...

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

Плата за вбивство... пляшка

Ігри, в які грають люди

Якщо хочете одружитися з красивою, розумною, багатою, вам доведеться одружуватися тричі

Пан і пані

Відомий американський психотерапевт Ерік Берн, засновник методу, що допомагає віднайти прихований зміст міжособистісних взаємодій, подаючи їх у вигляді наочних ігр, які відбуваються у процесі людського спілкування, змушує людину осмислити свої взаємини в особистому житті і відносини в суспільстві.

Тож пропонуємо вашій увазі, шановні читачі, певну систему поглядів ученого, а також конкретні «ігри», що з допомогою висновків Еріка Берна допоможуть вам зрозуміти себе і довколишніх.

На думку Еріка Берна, кожна людина ще в дитинстві, найчастіше несвідомо, думає про своє майбутнє життя, ніби прокручуючи подумки життєві сценарії. Що таке сценарій? Ерік Берн, автор книги «Ігри, в які грають люди. Психологія людських взаємовідносин. Люди, котрі грають в ігри. Психологія людської долі» дає таке визначення. Сценарій — це життєвий план, котрий розгортається поступово, формується ще у ранньому дитинстві в основному під впливом батьків. Цей психологічний імпульс з великою силою штовхає людину вперед, назустріч її долі і дуже часто незалежно від її спротиву чи вільного вибору.

Отже,

Яблуко від яблуні недалеко падає

Якщо людина знає історію своєї родини, то і відповіді на запитання про те, чи знає вона своїх прадіда та прабабусю, можна розділити на чотири найпоширеніші форми.

Гордість за предків. «Мої предки були ірландськими королями». Ясно, що ця людина запрограмована йти шляхом своїх предків, тобто бажає стати видатною особистістю. Якщо цю відповідь людина вимовляє урочисто й церемонно, то, найпевніше, вона — невдаха, котра використовує інформацію про своїх предків для виправдання власного існування, бо їй не вдалося відзначитися.

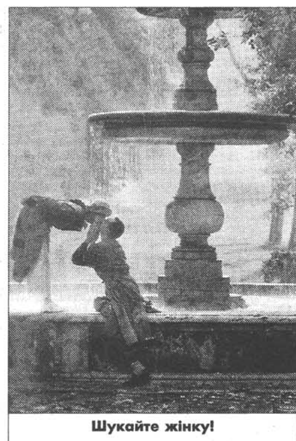
А якщо відповідь звучить так: «Мати мені завжди говорила, що мої предки — ірландські королі, ха-ха», то за цією інтонацією майже завжди — певні негаразди. Втім, людині «дозволяється» наслідувати своїх виняткових предків, якщо вона має щось від невдахи. Тоді ця відповідь може означати: «Я такий само п'яниця, як ірландський король, цим я на нього схожий, ха-ха». Але в усіх випадках предка трактують як сімейний героїчний зразок, якого можна наслідувати, але не можна перевершити....

Ідеалізація. Вона може бути романтична або парадоксальна. Так, людина, котра має успіх у житті, може сказати: «Моя бабуся була чудовою господинею» або «Мій дідусь дожив до 98 років, зберіг усі зуби і не мав жодної сивої волосини». Це ясно показує, що той, хто каже це, хоче повторити долю своїх прабатьків і виходить з неї в своєму сценарії.

А от невдахи зазвичай вдаються до парадоксальної ідеалізації: «Моя бабуся була суворою практичною жінкою, але на старість вона дуже здала». Тут явно простежується: хоча вона й здала, та все ж таки була найспритнішою у будинку престарілих. Найпевніше, на думку Еріка Берна, в цьому й полягає сценарій онуки: стати серед інших людей найспритнішою старою у будинку престарілих. Але все ж це розчарове.

Суперництво. «Дідусь усе життя своєю особистістю утискав бабусю» або «Дідусь був такий безхарактерний, будь-хто робив з ним усе, що хотів». Подібні відповіді часто є невротичною реакцією, що інтерпретується як вираження бажання Дитини бути сильнішою за батьків.

Особистий досвід. Бабуся може надихнути хлопчика на героїчні вчинки, а з другого боку, дідусь може погано вплинути на онуку. А в цілому до прабатьків ставляться з благоговінням або з жахом, тоді як батьки викликають гордість або страх. Усе це впливає на формування сценарію дитиною.

Шукайте жінку!

Близнята, але від різних чоловіків

На перший погляд це може здатися неймовірним. Але це факт. Про нього повідомляє іспанська столична газета «Мундо».

Мал. Леоніда ТЕЛЯТНИКОВА.

У 1995 році 35-річний житель іспанського міста Гранада засумнівався у тому, що він є батьком двох трирічних дівчаток-близнюків. Він звернувся до лабораторії місцевого університету. Спеціалісти провели перевірку за системою ADN. Результати виявилися вражаючими. Поперше, підозри іспанця були обгрунтовані: дружина йому справді зраджувала. По-друге, він був усе-таки батьком, але тільки... однієї доньки. У другої доньки-близнючки був інший батько.

Як розповів потім журналістам доктор Хосе Лоренте, керівник групи, котра проводила дослідження», ознайомившись з результатами аналізу, ми буквально оніміли, не могли повірити в те, про що дізналися». Було проведено ще одне дослідження — результат такий само.

Тоді іспанські медики, щоб пересвідчитися у правильності своїх висновків, надіслали дані дослідження в лабораторію медичного університету Північного Техасу, до форт Ворта, котра має серед спеціалістів високий авторитет і світове визнання. Через певний час надійшла відповідь, котра підтвердила вже відомий висновок. Тоді доктор Хосе Лоренте проштудіював медичну літературу. З'ясувалося, що випадок у Гранаді — сьомий, зареєстрований у світі. Не вдаючись у подробиці, можна сказати, що таке може статися, якщо жінка матиме інтимні контакти з двома чоловіками протягом від 24 до 72 годин.

Випадок у Гранаді чоловіки-іспанці добре запам'ятали і почали вдаватися до таких перевірок, щоб довести своїм дружинам, що ті зраджують. Такі дослідження проводяться за рішенням судових органів. Та лікарі, високо оцінюючи здобутки медицини у цій галузі, радять добре подумати, перш ніж наполягати на проведенні їх. Адже в будь-якому разі це трагедія — і сімейна, й особиста.

Анатолій МЕДВЕДЕНКО.

Чи хороший ви батько...

Для ідеалу вам не вистачає одного невеличкого кроку. Ним може стати думка вашої власної дитини. Ризикнете?

Тест

На запитання цього тесту можна відповідати «так», «ні», «не знаю». Отож:

1. На деякі вчинки дитини ви часто реагуєте «вибухом», а потім шкодуєте про це.
2. Інколи ви вдаєтеся до допомоги чи поради інших осіб, коли не знаєте, як реагувати на поведінку вашої дитини.
3. Ваша інтуїція і досвід — найкращі порадники у вихованні дитини.
4. Інколи вам трапляється довірити дитині таємницю, яку ви нікому іншому не розповіли б.
5. Вас ображає негативна думка про вашу дитину інших людей.
6. Вам трапляється просити в дитини пробачення за свою поведінку.
7. Ви вважаєте, що дитина не повинна мати таємниці від своїх батьків.
8. Ви помічаєте між своїм характером і характером дитини відмінності, які інколи дивують (радують) вас.
9. Ви надто сильно переживаєте неприємності або невдачі своєї дитини.
10. Можете втриматися від купівлі цікавої іграшки для дитини (навіть коли маєте на те гроші), бо знаєте, що їх у домі багато.
11. Ви вважаєте, що до певного віку найкращий виховний аргумент для дитини — фізичне покарання (пасок).
12. Ваша дитина саме така, про яку ви мріяли.
13. Ваша дитини приносить вам більше клопоту, аніж радості.
14. Інколи вам здається, що дитина вчить вас нових думок і поведінки.
15. У вас конфлікти з власною дитиною.

Підрахунок результатів

За кожну відповідь «так» на запитання: 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, а також «ні» на запитання: 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13,15 — одержуєте по 10 очок. За кожне «не знаю» одержуєте по 5 очок. Підрахуйте одержане.

100—150 очок. У вас великі здібності до правильного розуміння власної дитини. Ваші погляди й судження —ваші союзники у розв'язанні різних проблем виховання. Якщо це на практиці супроводжується такою самою відкритою поведінкою, сповненою терпимості, вас можна визнати прикладом, гідним наслідування. Для ідеалу вам не вистачає одного невеличкого кроку. Ним може стати думка вашої власної дитини. Ризикнете?

50—99 очок. Ви стоїте на правильному шляху до кращого розуміння власної дитини. Свої тимчасові труднощі або проблеми з дитиною ви можете розв'язати, починаючи з себе. І не намагайтеся виправдати себе браком часу чи вдачею вашої дитини. Є кілька проблем, на які ви маєте вплив, тому намагайтеся це використати. І не забувайте, що розуміти — не завжди означає приймати. Не тільки дитину, а й власну особистість так само.

0—49 очок. Здається, можна більше співчувати вашій дитині, ніж вам, бо вона не потрапила до батька —доброго друга і провідника на важкому шляху здобуття життєвого досвіду. Але ще не все втрачено. Якщо ви справді хочете щось зробити для своєї дитини, спробуйте інакше. Може, знайдете когось, хто вам у цьому допоможе. Це не буде легко, зате згодом повернеться вдячністю і вдалим життям вашої дитини.

(«Мы и наша семья». М., 1987).

Жіноче серце менше і б'ється частіше

ЦЕ ДОВОДЯТЬ учені, порівнюючи організми чоловіків і жінок навіть на клітинному рівні

Серед найбільш важливих розбіжностей професор Корнуелльського університету і екс-президент Американської асоціації жінок-медиків Лайла Уолліс називає такі: деякі види ліків, наприклад аспірин, зазнають різних метаболічних процесів в організмі чоловіка і в організмі жінки. Те саме стосується й алкоголю. Жінки мають вищий рівень вмісту імуноглобуліну, що підвищує їхній вірусний імунітет. Представниці прекрасної половини людства більшою мірою підвладні аутоімунним захворюванням, наприклад, ревматоїдним артритам, зате вони швидше опритомнюють після загального наркозу. Жіноче серце менше за чоловіче і б'ється частіше, навіть уві сні. А от коронарні проблеми насуваються на жінок у середньому на 10 років пізніше. Жінки мають меншу кісткову масу, а їхні легені більше страждають від тютюнового диму.

Недавно газета «Лос-Анджелес таймс» повідомила, що з'явився окремий напрям «орієнтованої на стать людини біології». Медики вивчають, чому деякі хвороби уражають тільки чоловіків або тільки жінок.

Слід додати, повідомляє кореспондент ІТАР-ТАКС у Нью-Йорку, що лише кілька років тому клінічні дослідження проводилися на чоловіках. А нині Національний інститут охорони здоров'я здійснює найграндіозніший проект вивчення особливостей здоров'я жінок. Програма «Ініціатива в галузі жіночого здоров'я» вартістю 628 мільйонів доларів охоплює близько 100 тисяч американок.

До уваги акціонерів!
Правління
ВАТ «Стрийський хлібокомбінат»
повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів 26.12.1998 р. об 11-й годині за адресою: 293500, с. Слобідка Стрийського району, адмінбудинок хлібокомбінату.

Реєстрація акціонерів з 9.00 до 11.00 в день і за місцем проведення зборів.

Для реєстрації акціонерами подається паспорт, представниками акціонерів — паспорт та доручення, завірене належним чином.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ «Стрийський хлібокомбінат» про підсумки фінансово-господарської діяльності.
2. Звіти голів спостережної ради та ревезійної комісії.
3. Затвердження змін та доповнень до статуту ВАТ.
4. Переобрання правління ВАТ.
5. Переобрання спостережної ради та ревезійної комісії.
6. Визначення стратегії розвитку та основних напрямів діяльності ВАТ на 1999 р.

Телефон для довідок: 5-73-52.

Правління ВАТ «Стрийський хлібокомбінат».

Правління ЗАТ «Укртатнафта»
повідомляє, що загальні збори акціонерів та засідання спостережної ради відбудуться 17 грудня 1998 року. Збори будуть проводитися в представництві ЗАТ «Укртатнафта» за адресою: м. Київ, вул. Дмитрівська 18/24, 5 поверх.

Реєстрація учасників загальних зборів акціонерів проходитиме за вищевказаною адресою 17.12.98 р. з 9.00 до 10.45.

Початок зборів — 11.00.

Порядок денний загальних зборів:

1. Про експертну оцінку акцій ВАТ «Татнафтапром» та ЗАТ «Кара Алтин».
2. Про оплату акцій АТ «Укртатнафта».
3. Про внесення змін та доповнень до установчих документів та внутрішніх положень компанії.
4. Вибори спостережної ради.
5. Вибори членів правління.
6. Про формування фондів АТ «Укртатнафта» у 1998 р.
7. Про реорганізацію дочірнього підприємства «Укртатнафтасервіс».
8. Про внесення змін до статуту ДП ЖКО «Укртатнафта».
9. Про створення філії компанії в м. Києві.
10. Про використання недіючих технологічних об'єктів та обладнання.
11. Різне.

Для реєстрації на загальних зборах акціонерів учасникам необхідно мати документ, який посвідчує особу, та документ, який підтверджує повноваження на участь у загальних зборах.

Довідки за телефонами:
(05366) 2-80-39, 2-85-32, 4-10-69.
Факс 2-83-02, 2-80-20.

Арбітражний суд Херсонської області (325000, Херсон, вул. Горького, 18) порушив справи про банкрутство:

№ 5/23-Б, ТОВ фірма «Медікор» ЛТД Херсона (Херсон, Придніпровський спуск, 8 каб. 29); р/р 26002120 у Суворівському відділенні Херсонської обласної дирекції Укрсоцбанку, МФО 352361, код 21285107;

№ 5/25-Б, виробничо-комерційного підприємства «Солінг-Інвест» Херсона (325000, Херсон, вул. Робоча, 78-А); р/р 467371 у Херсонському філіалі АКБ «Південтокобанк», МФО 352350; в/р 36180001/-001 та руб/р 36185501/1858 у тому ж банку, код 2137607.

Арбітражним судом Житомирської області (262014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушено за заявою АБ «Укрпрофбанк» в особі Житомирської філії справи №№ 5/88, 5/102, 5/196, 5/208 та № 5/213 про банкрутство: МПП «Валл-то-до-сервіс» (юр. адреса: м. Житомир, вул. Львівська, 5, кв. 12, р/р закритий); ТОВ «АНОЛ» (м. Житомир, вул. Київська, 77, р/р 26003301998011 в Житомирській філії АБ «Укрпрофбанк», МФО 311346); ТОВ «Примекс-групп» (м. Житомир, вул. Гоголя, 113а, кв. 8, р/р 290329017005 в Житомирській філії АБ «Укрпрофбанк»); СМП «Денеб» (м. Житомир, вул. Домбровського, 53, р/р 290329017005 в Житомирській філії АБ «Укрпрофбанк») та ТОВ «Віста-Карре» (м. Житомир, вул. Щорса, 48, р/р 260040018 в ЖФ АО ЗУКБ, МФО 311380).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000, г. Симферополь, ул. К. Маркса,18) возбудил дела о банкротстве:

1. № 1809-1 ООО «БИСС». Юридический адрес: 334153, Белогорский р-н, пос. Зуя, ул. Шоссейная, 115; р/с 000467812 в Крымском АКБ «Крым-БАНК»;

2. № 3889-1 МЧП «Каскад», 334140, г. Белогорск, ул. Индустриальная,1; р/с 26007200082001 в Белогорском отделении АК АПБ «Украина», МФО 324054, ОКПО 20695145;

3. № 4031-8 ООО «Элегия», 334162, Белогорский р-н, с. Муромское, ул. Гагарина,21; р/с 26002200065001 в Белогорском отделении АК АПБ «Украина», МФО 324054, ОКПО 20716924;

4. № 4028-8 МЧП «Таврида», 334140, г. Белогорск, пер. Калинина, 3, кв.5; р/с 26001200077001 в Белогорском отделении АК АПБ «Украина», МФО 324054, ОКПО 22244300;

5. № 4032-8 ООО ПКФ «Сабина», 334140, г. Белогорск, ул. Спаи,42; р/с 000467113 в Крымском АКБ «Крым-БАНК».

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) по заявлению Краснoперекопской государственной налоговой инспекции возбудил дела о банкротстве:

№ 4530-8 — Крымского регионального отделения Музыкального союза (334900, г. Красноперекопск, ул. Менделеева, д. 3, р/с 29036200117001 в АКБ «Украина». И. К. 16509326);

№ 4529-8 — коллективного торгово-закупочного предприятия «Символ» (334900, г. Красноперекопск, ул. Промышленная, д. 1, р/с 29033200262001 в АКБ «Украина». И. К. 01039441).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

1. Арбітражний суд Дніпропетровської області (320600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) порушив справу № Б2-154/98 про банкрутство ПТВФ «Олександр», 320600, м. Дніпропетровськ, вул. Короленка, 15; р/р 26007105223001 в КБ «Приватбанк» м. Дніпропетровська, МФО 305299, код ЗКПО 13439648.

2. Арбітражний суд Кіровоградської області (316022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу про банкрутство № 05-01/1605/6-87 Приватного підприємства «Інгвар», 316000, м. Кіровоград, вул. Мурманська, 3; р/р 644454 в філії КБ «Приватбанку» м. Кіровограда, МФО 325583, код ЗКПО 13757696.

3. Арбітражний суд Автономної Республіки Крим (330000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) порушив справу про банкрутство № 4160-1 Державного підприємства торгово-закупівельний комплекс «Скіф», 334505, Республіка Крим, м. Керч, вул. Мирошника, 57, р/р 26003200127001 в АК АПБ «Україна» м. Керч, МФО 324344, код ЗКПО 20745334.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Одесской области 07.05.98 возбудил производство по делу № 1459/1 по заявлению ООО «Южный Торговый Дом» о признании банкротом Рабкоопа им. Котовского, расположенного по адресу: Раздельнянский район, с. Степановка, ул. Ворошилова, 20, р/с 26006200068001 в АПБ «Украина», МФО 328221, код 01760730.

Кредиторам, а также возможным санаторам направить заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок со дня опубликования объявления по адресу: г. Одесса, пр. Шевченко, 4. Арбитражный суд Одесской области.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) по заявлению ОАО «Шахтерский хлеб» возбудил дело № 5—96 Б от 7.10.98 г. о признании банкротом АО «Славутич» (Донецкая область, г. Шахтерск-1, ул. Ковпака, 2) р/с 26005200009001 в АПБ «Украина» г. Шахтерска, МФО 334367, ОКПО 19383802.

Претензии кредиторов и санаторов принимаются на протяжении месяца со дня публикации объявления.

До уваги акціонерів
ЗАТ «БЕЛЬ-ЕПОК»!

3 січня 1999 року о 15.00 відбудуться позачергові загальні збори акціонерів за адресою: м. Київ, вул. Червоноармійська, 45.

Порядок денний:

1. Зменшення статутного фонду ЗАТ від 1 690 000 грн. до 169000 грн. у зв'язку з його переоцінкою. Зменшення статутного фонду відбуватиметься шляхом зменшення номінальної вартості 10 акцій ЗАТ до 16900 грн. за одиницю.

2. Внесення змін та доповнень до статуту ЗАТ. Проект змін до Статуту: п. 6.1. викласти в редакції «Статутний фонд товариства становить 169 000 грн. (сто шістдесят дев'ять тисяч). Статутний фонд товариства поділений на 10 (десять) простих іменних акцій номінальною вартістю 16900 грн. (шістнадцять тисяч дев'ятсот) кожна. В подальшому товариство має право випускати прості іменні та привілейовані акції і облігації».

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом НВК ТОВ «ТЕКТ-ПРИВАТ» порушив справу № 10/148 про банкрутство приватного підприємства «Норма» (Київ, б-р Ромена Ролана, 16; р/р 1644979 в АБ «Банківський дім», МФО 322368).

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Херсонской области (325000, Херсон, ул. Горького, 18) возбудил дела о банкротстве:

№ 63/6-Б ООО фирмы «Киприда ЛТД» (325008, Херсон, ул. Мира, 33), р/с 1467614 в Днепровском отделении АК АПБ Украина в г. Херсоне;

№ 106/6-Б Малого частного предприятия «Эдем» (325000, Херсон, п. Киндийка, ул. Колодезная, 12), р/с 644604 в ХФ АБ «Укоопспилка».

Арбітражний суд Херсонської області (325000, Херсон, вул. Горького, 18) порушив справи про банкрутство:

№ 50/6-Б МПП «Мульт», р/р 1468853 у ХФ «Укрсоцбанку».

№ 130/6-Б ТОВ «Томь», р/р 1467766 у ХФ КБ «Приватбанк».

ПФ «Аква-Ольвія» (Херсон, вул. Лавреньова, 5, кв.69); р/р 468319 у Суворовському від. Укрсоцбанку.

№ 3/8-Б МП «Поліграфсервіс» (Херсон, вул. Нафтовиків, 163/4); р/р 609703 АКБ «Правекс-банк».

До уваги акціонерів ВАТ "АВТОТРАНСВТОВМА"

Повідомляємо, що відбудеться перереєстрація свідоцтва ВАТ "Автотрансвторма" у зв'язку зі зміною форми власності.

Довідки за телефоном: 563-98-19

Арбітражний суд Луганської області (348000, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної війни, 3-а) порушив справу № 10/126б про банкрутство спільного підприємства «Луганська заготівельно-збутова база» (м. Луганськ, вул. Радянська, 75, р/р 26007002109001 в міському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 304858, код 01781637).

Кредиторам звертатися протягом місяця до Арбітражного суду.

На підставі наказу Держнафтогазпрому України від 2 листопада 1998 р. № 230 ліквідується науково-виробниче об'єднання «МАСМА» (НВО «МАСМА»). Претензії приймаються в місячний термін за адресою: 252180, м. Київ, просп. Палладіна, 46.

Загублене свідоцтво про державну реєстрацію господарського формування МП «Сич» за реєстраційним № 0091-3484-МП, видане Шевченківською районною держадміністрацією 29 січня 1993 року, визнати недійсним.

Телефон — не розкіш

Буваючи за кордоном, ми дивуємося: там з села можна зателефонувати у будь-яку точку земної кулі, а встановити телефон у квартирі — не проблема. Як кажуть: вранці — гроші, ввечері — телефон. А у нас в черзі за цим чудом техніки стоять близько 3 мільйонів громадян. Чому? Бо на Заході усі мережі телекомунікацій приватизовані, і компанії шукають клієнтів, а не навпаки. Та ось і в Україні йде підготовка до приватизації національного оператора зв'язку — Укртелекому. В комітетах Верховної Ради України перше читання проходить законопроект про особливості приватизації Укртелекому. Про те, як вона має відбуватися, що від цього виграє пересічний громадянин і держава, розмова з заступником голови Держкомзв'язку України Ольгою ФІЛІПОВОЮ.

— Ольго Іванівно, як майбутня приватизація Укртелекому враховує досвід інших країн?

— Кожна держава керувалася в схожій ситуації своїми інтересами, виходила з своїх потреб, проте загалом можна вирізнити дві моделі приватизації телекомунікацій. У більшості країн, вдаючись до зміни власника і форми власності в цьому секторі економіки, ставлять перед собою за мету його модернізацію, розширення спектра послуг зв'язку або заповнення якоїсь ніші на ринку зв'язку, як-от у ФРН, де приватизація Дойчетелекому дозволила порівняно швидко піднести рівень телекомунікацій у Східній Німеччині до західнонімецького. У деяких державах прагнуть знайти джерела швидкого поповнення бюджету і обирають дещо інший шлях приватизації.

На нашу думку, переважну частину коштів, одержаних у процесі приватизації Укртелекому, варто спрямувати на модернізацію сектора зв'язку. Це буде далекоглядніше, ніж просто латати дірки в бюджеті. Укртелеком і тепер, за всієї технічної недосконалості, нашої відсталості майже вдвічі від загальноєвропейського рівня телефонізації, дає до 10 відсотків доходної частини сьогоднішнього бюджету держави і понад 2 відсотки ВВП, посідаючи за цим показником шосте місце серед країн Європи та Північної Америки. Укртелеком, модернізований за участю стратегічного інвестора (це одна з основних складових моделі його приватизації), буде спроможний довести рівень послуг до міжнародних стандартів і відповідно майже вдвічі збільшити свої відрахування до бюджету.

— Укртелеком вже нині проходить етапи структурної реорганізації. Як це позначається на ефективності його діяльності?

— Цього року за рішенням Кабінету міністрів України у плані підготовки Укртелекому до приватизації розпочалося реформування його організаційного, фінансового та технологічного менеджменту. Укртелеком став цілісним майновим комплексом, до якого увійшли всі державні підприємства зв'язку, зокрема обласні. Не секрет, що досі це підприємство було зорієнтоване передовсім на забезпечення технології зв'язку. Тепер ми маємо змогу предметніше займатися маркетингом, працювати з споживачами наших послуг, з клієнтом —для цього створено відповідні структурні підрозділи.

— Чи вважаєте ви, що цих змін уже достатньо, щоб виходити на приватизацію, оголошувати тендер для стратегічного інвестора?

— Безумовно, ні. Специфіка нашого ринку полягає в тому, що Укртелеком — національний оператор зв'язку, який володіє первинною і вторинною мережею, не є монополістом, особливо щодо надання високорентабельних послуг: міжнародного, міжміського, стільникового зв'язку. Свого часу тут було організовано низку СП, що дозволило певною мірою піднести технічний рівень телекомунікацій в Україні. Але час не стоїть на місці, наша держава має впевнено увійти в загальносвітовий, європейський інформаційний простір, споживачі чекають від нас нових видів послуг з використанням сучасних досягнень науки і техніки. А якщо спуститися на землю, то слід згадати, що в Україні в черзі на встановлення телефону вдома стоять майже 3 млн. чоловік, вкрай погана ситуація з телефонізацією складається в сільській місцевості. Для виходу на новий технічний рівень потрібні зовнішні інвестиції, бо джерела внутрішніх капіталовкладень, по суті, вичерпано. Але річ у тому, що Укртелеком буде привабливим для інвесторів за умови, якщо він володітиме високорентабельними секторами зв'язку. Назріла необхідність об'єднання бізнесу Укртелекому і тих СП, які були створені за його участю, але вже вичерпали свої можливості подальшого розвитку. Вартість акцій Укртелекому як цілісного об'єкта буде високою, про це однозначно заявляють зарубіжні експерти.

— Чому постала необхідність прийняття окремого закону про приватизацію Укртелекому?

— Чинне законодавство про приватизацію в Україні не повною мірою враховує специфіку цього унікального об'єкта, крім усього, ще й з огляду на необхідність захисту державних інтересів в інформаційній галузі. Приватизація Укртелекому має бути не одноразовим актом, а певним поетапним процесом, в якому забезпечувалися б стабільність правового регулювання і його щонайбільша ефективність. Законопроект передбачає збереження за державою контрольного пакета акцій, що означатиме стабільність надходжень до бюджету не лише податків від діяльності підприємства, а й гарантованої частини його прибутків.

Андрій ВАРАКСІН.

У номер

✔ Одеса

Допомога прийшла з «Товариша», але хто допоможе самому «Товаришу»?

Англійські газети розповідають про моряків українського барка «Товариш», які врятували життя 11-річному мешканцю міста Тіссайда Пітеру Мак-Кеону. В компанії ще двох хлопчаків він проник у доки цього портового міста й під час гри упав у болотну трясовину.

На допомогу хлопцеві, якого почало засмоктувати, поспішили електромеханік Петро Долгов і старший механік Олександр Бизін, котрі витягли хлопчика з трясовини.

До речі, барк «Товариш», що є навчальним судном Херсонського морського коледжу, ось уже два роки стоїть у доках Парусного центру Тіссайда зі змінним екіпажем на борту. Він очікує ремонту, однак коштів на це немає. Як і на перегін його до рідних берегів.

✔ Ужгород

Господарі цілющої гори

Санаторій «Синяк».

Бальнеологічні курорти Закарпаття давно зажили доброї слави. Скажімо, лікувальні властивості мінеральних джерел, що б'ють біля підніжжя гори Синяк, відомі ще з XVIII сторіччя.

Місцеве родовище сульфідних вод почали активно використовувати 1873 року — саме тоді в долині річки Синявки, за 20 кілометрів від Мукачевого, збудували водооздоровницю "Купальний дім", а згодом — «Мисливський дім», в якому 1946 року відкрили санаторій «Синяк».

Доведено, що вода з місцевих джерел нормалізує обмін речовин, виводить з організму солі важких металів. Лікарі санаторію «Синяк» досягли добрих результатів у лікуванні хвороб опорно-рухового апарату (остеохондрозу, ревматоїдного артриту, хвороби Бехтерева, міопатій, остеомієлітів), а також захворювань нервової та серцево-судинної систем, органів травлення, шкіри, хронічних недуг статевої сфери тощо.

Санаторій має змогу приймати 500 відвідувачів будь-якої пори року.

Лише результати

✔ Футбол

Першість країни. Перша ліга. 20-й тур. *«Торпедо» — «Поділля». 4:0.* Іричук, 38, 57, Бондаренко, 46, Єфименко, 60. *«Шахтар-2» — «Буковина». 2:0.* Яксманицький, 15, з пенальті, Тимощук, 19. *«Десна» — ФК «Львів». 1:1.* Собех, 85 — Леськів, 88. *«Сталь» — «Нафтовик». 1:0.* Плотников, 47. *«Шахтар» — «Явір». 1:3.* Садовий, 85, у власні ворота — Совенко, 11, Коврижкін, 53, Устименко, 62. *«Нива» — «Кремінь». 0:0. «Динамо-2» — «Волинь». 0:0. «Поліссся» — «Поліграфтехніка». 1:1.* Воронезький, 85, з пенальті — Гецко, 14.

Становище лідерів: «Торпедо» — 45 очок, «Динамо-2» — 42, «Чорноморець», «Нива» — по 33, «Шахтар-2» — 32.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

На погоду списати — воно легше

Соняшник і держказну валютою поповнить, і агровиробництва грошенятами розживуться?

Коментар

Такої погектарної жалюгідної віддачі «золотої квітки» у сільгосппідприємствах не пригадують уже давно. У середньому соняшник «розщедрився» по 10,2 центнера з гектара, хоча у стінах Мінагропрому мріяли про зовсім інше. Саме на цю високоліквідну культуру навесні високе чиновництво вирішило робити ставки. Розсудили просто: чим більше рятівної рослини насіяти, тим ліпше. Соняшник і держказну валютою поповнить, і агровиробництва грошенятами розживуться, відтак соціальна напруженість на селі спаде. Згори до господарств полетіли цінні, обов'язкові до виконання, вказівки: площі під культуру розширити! Навесні насіяли аж 2,2 мільйона гектарів — значно більше, ніж торік. Про таке досягнення радісно відрапортували з урядових кабінетів. Та на цьому пориви а-ля «золота квітка» й закінчилися.

Ще до жнив стало зрозуміло: план не спрацює. Причина низької врожайності — не лише посушливе літо. Навіть першокурсник сільгоспуніверситету знає, який то соняшник «ворог» для землі. Деякі країни, аби не виснажувати грунти, взагалі відмовилися від його масового вирощування — імпортують. В Україні ж, як підраховано, оптимальні площі під цю культуру, аби встигати проводити сівозміну, — 1,6 мільйона гектарів. У більшості господарств важка для чорноземів квітка росте на одному й тому самому полі з року в рік, а за безпестицидного, бездобривного життя ні про які агротехнології не йшлося.

Дещо з плану справді спрацювало: і тепер насіння йде «на ура». Комерсанти залюбки скуповують вирощене, аби перепродати. Переважно — за кордон. Але помиляється той, хто вважає, що від таких оборудок шалений зиск мають селяни. Умови на цьому ринку диктують не вони, а ті ж таки посередники, які ще задовго до жнив в обмін на пально-мастильні матеріали, пестициди та інше добро на пні скупили стратегічний врожай. Відтак насіння обходиться їм удвічі дешевше, ніж його справжня світова ціна. Ці «підприємницькі» структури, що «опікуються» селом, і «наварюють» тепер приблизно 100 доларів на тонні.

Не вийшло «прорватися» і на «переробному фронті». На державному рівні тут знов стали на ті самі граблі. Як і минулого року, вітчизняні олієжиркомбінати «нудить» від сировинного голоду, а насіння масово прокладає собі шляхи за кордон. За різними оцінками, «за бугром» уже від 30 до 60 відсотків соняшникового врожаю. І це попри всілякі протиекспортні укази. Один з них так і звався: «Про заходи щодо регулювання вивезення соняшнику». Регулювати не дозволила владна рука Міжнародного валютного фонду. Саме там

«народжено» ультиматум: або Україна скасовує всілякі державні втручання щодо «золотої квітки» й надалі отримує кредити, або регулює, що заманеться, але без позичок. Керівництво країни пішло першим шляхом. А наслідок? У пік переробки стратегічні олійні підприємства завантажено на... 30%. Маргариновим виробництвам і поготів не до жиру. Вони вже зупиняються через брак сировини.

Ось вам і очікувані податки, і додаткові робочі місця. І погода тут ні до чого — усьому виною політика «протекціонізму» від державного чиновника.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Перспектива

Інвестиції в майбутнє

Саме так називається спонсорська освітня програма, яку українське представництво компанії «Філіп Морріс Менеджмент Сервіс Б. В.» започаткувало три роки тому спільно з Інститутом міжнародних відносин Національного університету імені Тараса Шевченка.

Ця програма була розроблена для підтримки елітного вузу, щоб дати студентам стимул до навчання, допомогти викладачам у наукових роботах, розробці нових шляхів педагогічної практики.

Днями в урочистій обстановці, в присутності почесних гостей і преси директор корпоративного відділу «Ф. М.» Наталя Григорова вручила директорові ІМВ Леоніду Губерському чек на 38 000 доларів. Це — вклад у наступний навчальний рік. Крім цього, кращим студентам інституту, які три сесії закінчили на відмінно, були призначені стипендії по 100 доларів на місяць, преміями в розмірі 400 доларів відзначено авторів найкращих бакалаврських робіт, нагороджено також і аспірантів, які достроково захистили дисертації. До слова, вперше отримали гранти наукові керівники кращих аспірантів. Окремою номінацією нагороджувалися викладачі — автори підручників та посібників, які затверджені Міністерством освіти. До загальної радості студентів додалася ще одна — створено призовий фонд для переможців олімпіади з англійської мови.

Директор інституту Леонід Губерський у своєму виступі зазначив: "Це — найефективніша інвестиція, яку міжнародний бізнес може здійснити в Україні".

Наталя Григорова додала, що «сьогоднішні студенти ІМВ — це завтрашні дипломати, політики, державні діячі, у чиї руки Україна ввірить своє майбутнє. Ми хочемо, щоб майбутнє України було в надійних руках».

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Спорт

Персональні стипендії

Розпорядженням голови Волинської облдержадміністрації Бориса Климчука перспективним спортсменам області для сприяння їх підготовці до літніх Олімпійських ігор-2000, чемпіонатів країни, Європи і світу встановлено 26 щомісячних стипендій. Вчасна матеріальна і моральна підтримка — завжди на користь.

Гадаємо, волинська акція гідна для наслідування в інших регіонах держави.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Справа, котра об'єднує багатьох

У Мукачевому є чимало спортивних клубів, але народження цього чекали особливо. Мова про ветеранський баскетбольний осередок «Імпульс». Серед його членів — учителі, військові, бізнесмени, культосвітпрацівники, пенсіонери, працівник міської держадміністрації. Їх разом об'єднує палка любов до баскетболу.

Звичайно, поки що наші фінансові можливості залишають бажати кращого. Однак віримо, що вже незабаром розвиткові цієї чудової гри в нашому місті буде надано нового імпульсу. В наших планах — організація міських турнірів. А ще ми запрошуємо до співпраці ветеранські баскетбольні колективи з усіх регіонів України та з-за кордону.

Віталій БІБИК, голова баскетбольного клубу ветеранів «Імпульс».

Мукачеве.

Народні депутати та працівники секретаріату Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю і корупцією висловлюють глибоке співчуття відповідальному працівнику секретаріату комітету Янковському Сергію Івановичу з приводу смерті його матері —

Гаврилюк Любові Степанівни.

Редактор номера С. ПИСАРЕНКО.
Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 192662.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311216.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України